

ตั้นฉบับ

ฉบับสมบูรณ์

ครั้งที่ ๕ / ๒๕๖๕

เมื่อวันที่ ๘ นาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ลงประชาน/กรรมการฯ

๗๐

(นางสาวกานดา ใจนา)

คู่มือการปฏิบัติงาน

เรื่อง คู่มือการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (Meningioma)

โดยวิธีปกติ

ของ

นางสาววิไลรัตน์ แก้วกองทรัพย์
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับ ปฏิบัติการ
(ตำแหน่งเลขที่ 11232)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลชีรพยาบาล
คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาลมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

พยาบาลวิชาชีพ ระดับ ชำนาญการ

(ตำแหน่งเลขที่ 11232)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลชีรพยาบาล

คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาลมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

คู่มือการปฏิบัติงาน

เรื่อง คู่มือการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (Meningioma)

โดยวิธีปกติ

ของ

นางสาวกัลยานิษฐ์ แก้วกองทรัพย์
ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับ ปฏิบัติการ
(ตำแหน่งเลขที่ 11232)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลจุฬารัตน์
คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาลมหาวิทยาลัยนวมินทรราชวิราษ

ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
พยาบาลวิชาชีพ ระดับ ชำนาญการ
(ตำแหน่งเลขที่ 11232)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลจุฬารัตน์
คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาลมหาวิทยาลัยนวมินทรราชวิราษ

คำนำ

คุณมีการพยาบาลผู้ป่วยหลังผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (Meningioma) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยทางระบบประสาทที่ได้รับการผ่าตัดไม่ว่าจะเป็นพยาบาลประจำหอผู้ป่วยวิกฤตหรือหอผู้ป่วยกึ่งวิกฤต ทั้งนี้เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดได้มีแนวทางในการดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐานตามหลักวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมให้การดูแลผู้ป่วยหลังผ่าตัดเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลดอัตราการดูแลรักษาในโรงพยาบาล ป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นได้ทำให้ผู้ป่วยสามารถกลับไปพื้นฟูต่อได้เร็ว ส่งผลทำให้คุณภาพชีวิตผู้ป่วยดีขึ้น

ผู้จัดทำคุณมีฉบับนี้มีหน้าที่เป็นพยาบาลประจำหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B ซึ่งเป็นหอผู้ป่วย ที่ให้การดูแลผู้ป่วยที่มีอาการวิกฤตทางระบบประสาทที่ได้รับการผ่าตัดโดยเฉพาะ จึงได้เริ่มน้ำคุณมีการพยาบาลผู้ป่วยหลังผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (Meningioma) มาใช้ตั้งแต่ ๑ กุมภาพันธ์ 2562

โอกาสนี้ ผู้จัดทำขอขอบคุณ ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือเช่นแนะนำะไม่ว่าจะเป็นอาจารย์แพทย์ หัวหน้าหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B หัวหน้าสาขาวิชาการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต ที่ได้กรุณาร่วมสอบ พิจารณาความถูกต้องของเนื้อหามา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวกัทรณ์นิษฐ์ แก้วกองทรัพย์

กุมภาพันธ์ 2562

สารบัญ	หน้า
คำนำ	๑
สารบัญ	๔
สารบัญแผนภาพ	๔
บทที่ ๑ บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	๑
วัตถุประสงค์	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
ขอบเขตของคู่มือปฏิบัติงาน	๒
คำจำกัดความ	๒
บทที่ ๒ โครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบ	
บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง	๔
ลักษณะงานที่ปฏิบัติ	๗
โครงสร้างการบริหาร	๙
บทที่ ๓ หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติงาน	
หลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน	๑๑
วิธีการปฏิบัติงาน	๑๒
เงื่อนไข/ข้อสังเกต/ข้อควรระวัง/สิ่งที่ควรดำเนินการในการปฏิบัติงาน	๑๓
แนวคิดที่ใช้ในการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน	๑๓
บทที่ ๔ เทคนิคการปฏิบัติงาน	
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	๑๕
วิธีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน	๒๖
รายงานรวม คุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน	๒๗
บทที่ ๕ ปัญหาอุปสรรค แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะ	
ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน	๒๙
แนวทางแก้ไขและพัฒนา	๒๙
ข้อเสนอแนะ	๒๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	30
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma)	32
ภาคผนวก ข Neurological sign Record	41
ภาคผนวก ค แบบประเมินระดับการเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกตัว	43
ภาคผนวก ง ใบตรวจร่างกายทางระบบประสาท	47
ภาคผนวก จ แบบบันทึกการเตรียมผ่าตัด	50
ภาคผนวก ฉ แบบบันทึกข้อมูลการผ่าตัดหรือทำหัดและการรักษา	52
ภาคผนวก ช Intensive care Unit Report	54
ภาคผนวก ซ ใบวางแผนการจำหน่าย Discharge plan	56
ภาคผนวก ฌ หนังสือรับรองให้คุ้มครอง	58
ภาคผนวก ญ ประวัติผู้เขียน	60
ประวัติผู้เขียน	

สารบัญแผนภาพ**หน้า**

แผนภาพที่ 1 โครงสร้างการบังคับบัญชาฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลราชวิชิรพยาบาล คณะแพทยศาสตร์วิชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทรารักษ์	9
แผนภาพที่ 2 แผนภูมิโครงสร้างองค์กรฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลราชวิชิรพยาบาล คณะแพทยศาสตร์วิชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทรารักษ์	10

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) เป็นเนื้องอกชนิดหนึ่งที่เกิดขึ้นในชั้นเยื่อหุ้มสมองและเนื้อเยื่อหุ้มไขสันหลัง เป็นเนื้องอกชนิดที่เติบโตช้าและอาจใช้เวลาหลายปีกว่าผู้ป่วยจะมีอาการ จึงทำให้เป็นเนื้องอกที่ยากต่อการวินิจฉัย โดยเนื้องอกเยื่อหุ้มสมองพบได้ทุกช่วงอายุ มักพบในช่วงอายุ 45-50 ปี ขึ้นไป พบในเพศหญิงมากกว่าเพศชายประมาณ 1.5-2 เท่า โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) แตกต่างจากมะเร็งชนิดอื่น ๆ เนื่องจากเนื้องอกเกิดอยู่ภายในกระดูกศีรษะที่มีพื้นที่จำกัด ทำให้ผู้ป่วยเกิดความผิดปกติของระบบประสาท พยายศภาพของโรคที่เกิดกับระบบประสาทจะส่งผลต่อการควบคุมการทำงานของประสาท เช่น การเคลื่อนไหวของแขนขาอ่อนแรง การรับรู้ความรู้สึกตัวลดลง การมองเห็น การพูดผิดปกติ สภาพจิตใจและอารมณ์แปรปรวน ส่งผลทำให้ผู้ป่วยด้อยสมรรถภาพไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ทำให้เกิดผลกระทบต่อประชากรวัยทำงาน ส่งผลให้เป็นบัญหาสำคัญทางสาธารณสุขของประเทศไทยหากผู้ป่วยไม่เข้าถึงการรักษาบริการ อัตราการทุพพลภาพและเสียชีวิตจะสูงตามมา ในปี พ.ศ. 2556 ประเทศไทยมีการคาดการณ์ว่ามีผู้ป่วยที่เป็นเนื้องอกสมองชนิด ปัจจุบันมีรายใหม่ ประมาณ 69,720 ราย โดยเป็นเนื้องอกสมองชนิดร้ายแรง จำนวน 24,620 ราย และชนิดไม่ร้ายแรงจำนวน 45,100 ราย และคาดว่าจะมีผู้เสียชีวิตจากเนื้องอกสมองในปีนี้ ประมาณ 14,080 ราย (สถาบันประเทศไทย, 2557)

การรักษาเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ในปัจจุบันทำได้หลายวิธี โดยเลือกที่เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย การรักษาที่ได้ผลดีที่สุดและเป็นที่นิยมคือการผ่าตัดเอาออกเนื้องอกออกให้ได้มากที่สุด เพื่อบรรเทาภาระของการเกิดเป็นครั้งแรกได้ในเนื้องอกสมองชนิดนี้ ส่วนที่ไม่สามารถผ่าตัดเอาออกเนื้องอกออกได้หมดหรือไม่สามารถผ่าตัดได้ จะมีวิธีการใช้รังสีร่วมพิกัด (stereotactic radiosurgery) พยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลผู้ป่วยโรคนี้เป็นอย่างดี เพราะภัยหลังการผ่าตัดอาจมีภาวะแทรกซ้อนที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและอาจเกิดความพิการตามมาได้

หอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B โรงพยาบาลชิรพยาบาล คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดลราชวิถี เป็นหอผู้ป่วยที่รับผู้ป่วยที่มีภาวะวิกฤตทุกกลุ่ม โรคทางระบบประสาท จากสถิติการรับผู้ป่วยโรคเนื้องอกสมอง พบว่า มีสถิติจำนวนผู้ป่วยในปี พ.ศ. 2560, 2561 และ 2562 จำนวน 160, 121 และ 117 ราย ตามลำดับ และมีผู้ป่วยโรคเนื้องอกสมองชนิดเยื่อหุ้มสมอง ปี พ.ศ. 2560, 2561 และ 2562 จำนวน 48, 43 และ 38 ราย ตามลำดับ (หอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B, 2563) พบว่าภัยหลังการรักษาด้วยการผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) พนบัญชาที่ทำให้อาจเกิดภาวะแทรกซ้อนที่เป็นอันตรายถึงชีวิตได้ คือ ภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง (Increased Intracranial Pressure : IICP) และภาวะเลือดออก (Bleeding)

จากผลผ่าตัดทำให้ระยะเวลาในการดูแลเพิ่มขึ้น ดังนี้เจ้าได้รับทำคู่มือการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) เพื่อให้พยาบาลมีแนวทางการปฏิบัติ ที่เป็นมาตรฐาน ส่งเสริมให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้บุคลากรพยาบาลใช้เป็นแนวทางในการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma)

2. เพื่อให้ผู้ป่วยผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บุคลากรมีแนวทางการพยาบาลผู้ป่วยหลังผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma)

2. ผู้ป่วยโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ที่ได้รับการรักษาด้วยการผ่าตัด ได้รับการดูแลที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย

3. ใช้ประกอบการนิเทศการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma)

ขอบเขตของคู่มือปฏิบัติงาน

คู่มือการพยาบาลผู้ป่วยหลังผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ให้สำหรับพยาบาลที่ปฏิบัติงานที่หอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B และหอผู้ป่วยที่ดูแลผู้ป่วยหลังผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma)

คำจำกัดความ

1. โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) คือ ภาวะที่มีก้อนเนื้องอกซึ่งมีเซลล์ที่ผิดปกติเกิดขึ้น บริเวณเยื่อมา ฯ ที่ห่อหุ้มภายในอกของทุกส่วนของเนื้อสมองและไขสันหลัง ซึ่งเนื้องอกนี้เกิดจากเซลล์ในระบบประสาทแบ่งตัวผิดปกติเอง (Primary brain tumor) มีโอกาสเป็นซ้ำๆ อย่างเป็น常态 เนื่องจากเซลล์ในระบบประสา�能分裂 จึงอยู่กับตำแหน่งของเนื้องอกสมอง เนื้องอกชนิดนี้สามารถรักษาให้หายขาดได้ถ้าได้รับการผ่าตัดเอาเนื้องอกออกให้หมด สำหรับรายที่ผ่าตัดออกบางส่วนอาจรักษาได้ชั่วคราวแต่ก็มีโอกาสซ้ำได้

2. ความดันในกะโหลกศีรษะสูง (Increased Intracranial Pressure : IICP) เป็นการเพิ่มขึ้นของแรงดันโดยรอบสมอง ที่ส่วนใหญ่เกิดจากการเพิ่มขึ้นของสิ่งกันที่ในกะโหลกศีรษะ เช่น ก้อนเนื้องอก หรือการเพิ่มของปริมาณของเหลวของน้ำหล่อสมอง และไขสันหลัง (Cerebrospinal fluid) นอกจากนี้ความดันในกะโหลกศีรษะสูง (Increased Intracranial Pressure : IICP) ยังหมายความว่า เนื้อเยื่อสมองอาจมีการบวมจากการบาดเจ็บ หรือความเจ็บป่วย อาการและการแสดงของภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง (Increased Intracranial Pressure : IICP) ดังนี้

2.1 ปวดศีรษะ จากมีการตึงริ้งของผนังหลอดเลือดดำ เยื่อหุ้มสมองถูกตึงริ้งและมีการตึงริ้งของหลอดเลือดแดงบริเวณฐานสมอง หากไม่ได้รับการแก้ไขผู้ป่วยจะปวดศีรษะที่นี่เรื่อยๆ

2.2 อาเจียน อาจจะมีอาเจียนพุ่ง (Projectile vomiting) โดยมีหรือไม่มีอาการคลื่นไส้สำม่าก่อน

2.3 ข้อประสาทตาบวม (Papilledema) ซึ่งการตรวจ Optic disc ต้องใช้ Ophthalmoscope ส่องดู หากข้อประสาทตาบวมจะเห็นขอบข้อประสาทตาไม่ชัดเจน ถ้าผู้ป่วยมีข้อประสาทตาบวม แสดงว่ามีภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูงทุกราย

2.4 ประเมินช้ำโดยใช้แบบประเมิน Glasgow coma scale ถ้าคะแนนประเมินต่ำกว่าเดิม 1-2 คะแนนให้รายงานแพทย์ทันที

2.5 สัญญาณชี้พิคปกติ สัญญาณชี้พเป็นอาการแสดงที่สำคัญอย่างหนึ่งในการประเมินผู้ป่วย ที่มีปัญหาทางระบบประสาท โดยประเมินควบคู่ไปกับระดับความรู้สึกตัวและส่วนที่มีพยาธิสภาพของสมอง ผู้ป่วยจะมีความดันในกะโหลกศีรษะสูง จะมีอาการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณชี้พแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

2.5.1 ระยะที่ร่างกายชดเชยได้ (Compensate) เป็นระยะที่พบผู้ป่วยมีสัญญาณเริ่มต้นของความดันในกะโหลกศีรษะสูง (Early signs of increased intracranial pressure) โดย systolic blood pressure จะสูงขึ้นและ diastolic blood pressure จะต่ำลงเล็กน้อยไม่ได้สัดส่วนกับ systolic blood pressure ที่เพิ่มขึ้นแต่ อัตราการหายใจเริ่มเปลี่ยนแปลงและไม่สม่ำเสมอ หากไม่รับแก้ไขตั้งแต่ระยะที่ร่างกายชดเชยได้ อาการทางสมองจะเติบโตจนเข้าสู่ระยะที่ร่างกายชดเชยไม่ได้

2.5.2 ระยะที่ร่างกายชดเชยไม่ได้ (decompensate) ในระยะนี้ผู้ป่วยจะมีความดันในกะโหลกศีรษะในช่วงตอนปลาย (Late signs of increased intracranial pressure) โดยสัญญาณชี้พเปลี่ยนแปลงดังนี้ ความดันชีพจร (widened pulse pressure) หรือเรียกว่า Cushing's triad และสุดท้ายมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการหายใจ การหายใจจะเร็วขึ้น บ้างรายอาจหยุดหายใจ อุณหภูมิร่างกายอาจสูงขึ้น ในระยะนี้เมื่อจะได้รับการแก้ไขผู้ป่วยจะไม่สามารถฟื้นคืนได้ (vegetative state) หรืออาจเสียชีวิตได้

บทที่ 2

โครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบ

บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง

หอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B มีบุคลากรปฏิบัติงาน ประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ 27 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 1 คน พนักงานทั่วไป 4 คน

หัวหน้าหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. วางแผนการดูแลผู้ป่วยปฏิบัติการพยาบาลให้คำปรึกษาและประเมินผลการพยาบาลพร้อมทั้งบันทึกข้อมูลผู้ป่วย
2. เป็นที่ปรึกษาให้แก่บุคลากรในทีมสุขภาพ กรณีผู้ป่วยที่มีปัญหาซับซ้อน ที่ต้องการความช้านาญ หรือความสามารถพิเศษ
3. สนับสนุนและประยุกต์วิธีการปฏิบัติการพยาบาลให้มีประสิทธิภาพเหมาะสม ทันสมัย ต่อความก้าวหน้าทางการแพทย์และการพยาบาล
4. นิเทศงานการพยาบาลแก่พยาบาลใหม่ พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงาน
5. มีส่วนร่วมและส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานเข้าร่วมกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอกหน่วยงาน
6. เข้าร่วมประชุม อบรม เพื่อให้ได้รับความรู้ และวิทยาการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน
7. ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารบุคลากร ได้แก่ แก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานของบุคลากร ทางการพยาบาล เจ้าหน้าที่ธุรการ และพนักงานทั่วไป เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ
8. ประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการบริหารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พยาบาลวิชาชีพหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. ให้บริการรักษาพยาบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤตทุกกลุ่มโรคที่ต้องได้รับการดูแลในห้องปฏิบัติ รวมถึงผู้ป่วยหลอดเลือดสมองและไขสันหลัง โดยเฉพาะผู้ป่วยต้องได้รับการรักษาด้วยการผ่าตัดทางระบบประสาท เช่น โรคเนื้องอกสมอง โรคหลอดเลือดสมองโป่งพอง รวมทั้งผู้ป่วยวิกฤตอื่น ๆ ที่ต้องได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนและผู้ป่วยที่ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจรวมถึงที่ต้องทำการไต้หัดการได้แก่ การใส่สายระบายน้ำไขสันหลังเข้าในโพรงสมอง (External ventricular drainage catheter :EDV), การเจาะหลัง (Lumbar puncture), Continuous Renal Replacement Therapy :CRRT), therapeutic hypothermia รวมทั้งการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยวิกฤตเพื่อไปตรวจวินิจฉัยด้วยคอมพิวเตอร์ หรือส่งผู้ป่วยไปห้องผ่าตัด ทั้งเพศหญิงและเพศชายที่มีอายุมากกว่า 1 ปีขึ้นไป มีจำนวนเตียงทั้งหมด 10 เตียง

2. การประเมินผู้ป่วย/ผู้รับบริการ (assessment)

2.1 ประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย/ผู้รับบริการอย่างถูกต้องครบถ้วนทันทีที่รับไว้ในความดูแล การติดตามเฝ้าระวังและประเมินปัญหา/ความต้องการอย่างต่อเนื่องตลอดการดูแล จนกระทั่งจ้าหน่ายจากการดูแล

2.2 รวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วนตามมาตรฐานการดูแล/การพยาบาลที่กำหนดและข้อมูลนี้มีคุณภาพเพียงพอแก่การวินิจฉัยปัญหา การวางแผนการดูแล รวมทั้งเพียงพอต่อการประเมินผลการพยาบาล

2.3 การประเมินปัญหา ความต้องการและเฝ้าระวังอาการของผู้ป่วย จัดลำดับความสำคัญ ของการดูแลผู้ป่วยในภาวะวิกฤตตั้งแต่แรกรับเข้าหอผู้ป่วยจนถึงจ้าหน่ายผู้ป่วย

2.4 กำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลหรือปรับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลใหม่เมื่อมีข้อมูลบ่งชี้ว่าปัญหานี้ ๆ เปลี่ยนแปลงไปโดยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินปัญหามากำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลให้ครอบคลุมกับปัญหาและความต้องการด้านร่างกาย จิตใจ สังคมจิตวิญญาณและจะปรับหรือกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาลใหม่ เมื่อมีข้อมูลบ่งชี้ว่าปัญหานี้ ๆ เปลี่ยนแปลงไป หรือเมื่อคืนหลาดเดือนขึ้น

2.5 วางแผนการพยาบาลที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยโดยกำหนดแผนการพยาบาลเป็นรายบุคคลให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับความสำคัญของปัญหาในระยะวิกฤต เช่น ปัญหาวิกฤตที่กำลังคุกคามชีวิตหรือการทำงานของอวัยวะที่สำคัญที่อาจส่งผลกระทบรุนแรงต่อชีวิตผู้ป่วย เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขลำดับแรก

2.6 แก้ไขปัญหาทางพยาธิสภาพของโรคในระยะวิกฤต และจัดการส่งเสริมความสุขสนายของผู้ป่วย ปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติทางการพยาบาล และปฏิบัติการพยาบาลตามแนวทางการรักษาขึ้น ให้เกิดผลดีต่อผู้ป่วยตามขอบเขตของวิชาชีพด้วยการให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาพยาบาลที่สอดคล้องกับปัญหา และความต้องการของผู้ป่วยรวมทั้งจัดการประสานความร่วมมือกับทีมสาขาวิชาชีพ

2.7 ประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อติดตามความก้าวหน้าภาวะสุขภาพของผู้ป่วย โดยจะประเมินผลภายหลังการปฏิบัติการพยาบาลทันทีและต่อเนื่อง ตามแนวทางการดูแลผู้ป่วยในระยะวิกฤต หรือปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของการปฏิบัติการพยาบาลในผู้ป่วยที่มีอาการไม่ก้าวหน้า ขณะรับการรักษาพยาบาลและปรับปรุงแผนการพยาบาล ให้สอดคล้องกับผลการปฏิบัติการพยาบาล พร้อมทั้งบันทึกการประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล

3. การดูแลความปลอดภัย (provision for patient safety)

3.1 การจัดการให้ผู้ป่วยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยทั้งกายภาพ ชีวภาพ เคมี รังสี แสงและเสียง โดยมีเป้าหมายเพื่อบังกันการเกิดอุบัติเหตุและการบาดเจ็บต่าง ๆ ให้การดูแลตามแนวทางการคุ้มครองภาวะสุขภาพ การป้องกันการติดเชื้อในโรงพยาบาล ให้การพยาบาลผู้ป่วยโดยใช้หลัก standard precaution technique

เพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อและใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (personal protective equipment; PPE) การป้องกันอุบัตเหตุตกเตียง การป้องกันแพลงค์ทัน การป้องกันการบาดเจ็บจากการผูกเข็ม

3.2 การจัดการคุณภาพเครื่องมือทางการแพทย์ และอุปกรณ์จำเป็นที่ใช้เพื่อรักษาพยาบาล ให้มีเพียงพอพร้อมใช้ในภาวะฉุกเฉิน มีความปลอดภัยในการใช้งานกับผู้ป่วยเพื่อให้สามารถให้การดูแลรักษาผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากอุปกรณ์ไม่พร้อมหรือไม่ปลอดภัย

3.3 ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับมีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานหรือแนวทางที่กำหนด เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการทำงาน

4. การป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นระหว่างรักษาพยาบาล (prevention of complication) การป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่คาดว่าอาจจะเกิดขึ้นกับผู้ป่วย แต่ละรายหรือแต่ละกลุ่มโรค/อาการ รวมทั้ง การป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากผลข้างเคียงของการรักษาด้วย เช่นการป้องกันอันตรายจากการให้ยาบางชนิด การให้เดือด การให้ออกซิเจน การป้องกันการพิการหรือการเสื่อมหน้าที่ของอวัยวะ การระดูนการรับรู้ของผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ การป้องกันการเกิดภาวะปอดอักเสบจากการสูดสำลัก (aspirated pneumonia) การป้องกันความพิการหรือการเสื่อมหน้าที่ของอวัยวะ เช่น ปลายเท้าตก(foot drop)และกล้ามเนื้อดีบรวมถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม

5. วางแผนเจ้าหน้าที่ผู้ป่วยทุกราย ให้ครอบคลุมปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยโดยใช้ข้อมูล จากการประเมินในการวินิจฉัยปัญหาสุขภาพที่ต้องได้รับการดูแลต่อเนื่องเมื่อย้ายไปยังหอผู้ป่วยหรือ จำหน่ายกลับบ้าน ให้สอดคล้องกับปัญหาของผู้ป่วยแต่ละราย ประเมินความสามารถในการดูแลตนเอง หรือการปรับตัวของผู้ป่วยและครอบครัว รวมทั้งค้นหาผู้ดูแลหรือบุคคลสำคัญในการดูแลผู้ป่วย เปิดโอกาสให้ครอบครัวและผู้ดูแลได้เข้าเยี่ยมและร่วมปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยเพื่อเตรียมความพร้อม เมื่อผู้ป่วยจำหน่ายกลับบ้าน

6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับภาวะสุขภาพ โดยจะประเมินการรับรู้ความเข้าใจและความคาดหวัง เกี่ยวกับอาการและความเจ็บป่วยของผู้ป่วยและครอบครัว เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้ข้อมูลและ ความรู้ด้านสุขภาพให้ผู้ป่วยและครอบครัวเข้าใจเกี่ยวกับแผนการรักษาพยาบาลและสามารถตัดสินใจ เลือกรับการรักษา ก่อนลงนามยินยอมทุกครั้ง รวมทั้งปฐมนิเทศผู้ป่วยรับใหม่ทุกราย เพื่อให้ผู้ป่วยและ ครอบครัวรับรู้เกี่ยวกับสิทธิการใช้สถานที่สิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วยกู้ราชบีบูรณ์ของโรงพยาบาล ที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยและครอบครัว เช่น เวลาเยี่ยมและเวลาปฏิบัติกรรมการพยาบาลที่เป็นกิจวัตรประจำวัน ที่ผู้ป่วยจะได้รับระหว่างรักษา

7. การสนับสนุนการดูแลสุขภาพคนของผู้ป่วยและครอบครัว เป็นกิจกรรมการช่วยเหลือ การสื่อสารเพื่อให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ และการฝึกทักษะที่จำเป็นในการดูแลสุขภาพคนของผู้ป่วย เกี่ยวกับการเฝ้าระวังสังเกตอาการพิเศษ การแก้ไขอาการเบื้องต้น การป้องกันภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ การใช้ยา การปฏิบัติตามการรักษา การขอความช่วยเหลือด้านสุขภาพ การปฏิบัติเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ และ

การมาตรวจตามนัดทั้งนี้รวมถึงการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลสุขภาพอื่น ๆ ด้วย เช่น การอธิบายก่อนลงนานาข้อมูลรักษาพยาบาลหรือก่อนการล่งต่อไปยังสถานพยาบาลแห่งอื่น

8. บันทึกข้อมูลทางการพยาบาลและข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างมีระบบ อย่างถูกต้องครบถ้วนเพื่อเป็นเครื่องมือต่อสาธารณะว่าที่มีผู้ให้การดูแลรักษาและเป็นเอกสารที่ใช้อ้างอิงทางกฎหมาย

9. เคารพในคุณค่าของความเป็นมนุษย์เคารพในสิทธิและสิทธิ์ของเจ้าของร่างกาย รวมถึงการพิจารณาความต้องการของเจ้าของร่างกายที่มีส่วนตัว เช่น การรับประทานอาหาร ในการดูแลรักษาพยาบาล ตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยการให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้ป่วยและครอบครัวเกี่ยวกับการรักษาความลับของผู้ป่วย ไม่เปิดเผยร่างกายผู้ป่วยเกินความจำเป็นปฏิบัติการพยาบาลที่ได้รับมอบหมายด้วยความเคารพในคุณค่าความเป็นมนุษย์แม้ในภาวะไม่รู้สึกตัวและปฏิบัติเดินเป็นแบบอย่างให้สามารถทึบกระดาษได้

10. สร้างความพึงพอใจแก่ผู้ป่วย/ผู้ใช้บริการ (enhancement of patient satisfaction) กิจกรรม การพยาบาลพื้นฐานของสัมพันธภาพ การสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ป่วยด้วยบุคลิกภาพที่เหมาะสม โดยเฉพาะเกี่ยวกับการช่วยเหลือเขาใจใส่ การให้ข้อมูล และการตอบสนองความต้องการ/ความคาดหวังของผู้ป่วยอย่างเหมาะสม

เจ้าหน้าที่ธุรการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. ดูแลงานด้านเอกสาร จัดเตรียมเอกสารเวชระเบียนสำหรับผู้ป่วยรับใหม่ และรวบรวมรายงาน เมื่อผู้ป่วยเข้ามายัง จัดเตรียมเพื่อให้แพทย์สรุปเวชระเบียน

2. ช่วยรับและส่งเอกสารไปยังหน่วยงานต่าง ๆ

3. ตรวจสอบเวชภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ ให้มีความเพียงพอต่อการใช้งาน

3. งานเอกสารการพิมพ์แบบฟอร์มต่าง ๆ การทำสำเนาหนังสือ เช่น ถ่ายเอกสาร อัดสำเนา

4. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

พนักงานทั่วไป มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

1. ดูแลช่วยเหลือผู้ป่วย/ผู้รับบริการขณะเข้าพักรักษาที่หน่วยงาน

2. ดูแลเข็นผู้ป่วยรถเข็น/เปลอนอน เมื่อต้องส่งไปหน่วยงานอื่น

3. รับยา พัสดุและเวชภัณฑ์ที่เบิกจากหน่วยงาน

4. ทำความสะอาดเตียง และสิ่งแวดล้อมข้างเตียง ทุกครั้งหลังใช้งาน

5. ทำความสะอาดอุปกรณ์การแพทย์ และสิ่งของผู้เชื้อให้พร้อมใช้

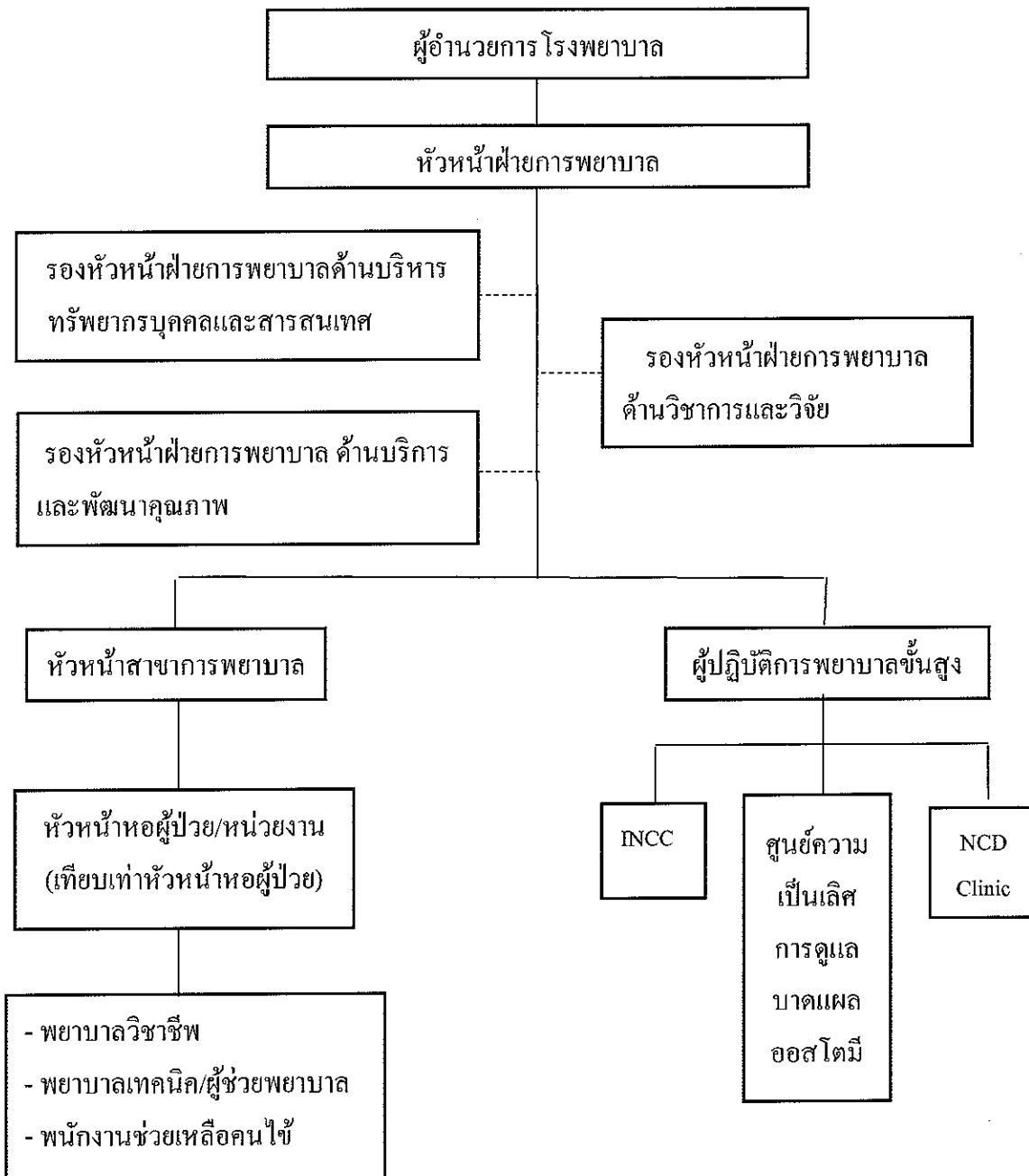
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ

หอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B ให้บริการพยาบาลผู้ป่วยที่มีภาวะวิกฤต ทางระบบประสาทและไข้สันหลังร่วมกับระบบอื่น ๆ มีจำนวนเตียง 10 เตียง มีพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานทั้งหมด 27 คน โดยปฏิบัติการ

พยาบาลที่หมุนเวียนเวรละ 8 ชั่วโมง ตลอด 24 ชั่วโมง ดังนี้เวรเช้า (08.00น.-16.00น) มีพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงาน จำนวน 8 คน เวرنาย (16.00น.-24.00น.) มีบุคลากรพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงาน จำนวน 7 คน เวรดึก (00.00น.-08.00น.) มีพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานจำนวน 7 คนและรับนโยบายจากหัวหน้าหอผู้ป่วยวางแผนทีมการพยาบาลกำหนดหน้าที่รับผิดชอบพร้อมทั้งประเมินผลการพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการบริการทางการพยาบาลที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างการบังคับบัญชาฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลจุฬาภรณ์วิชรพยาบาล

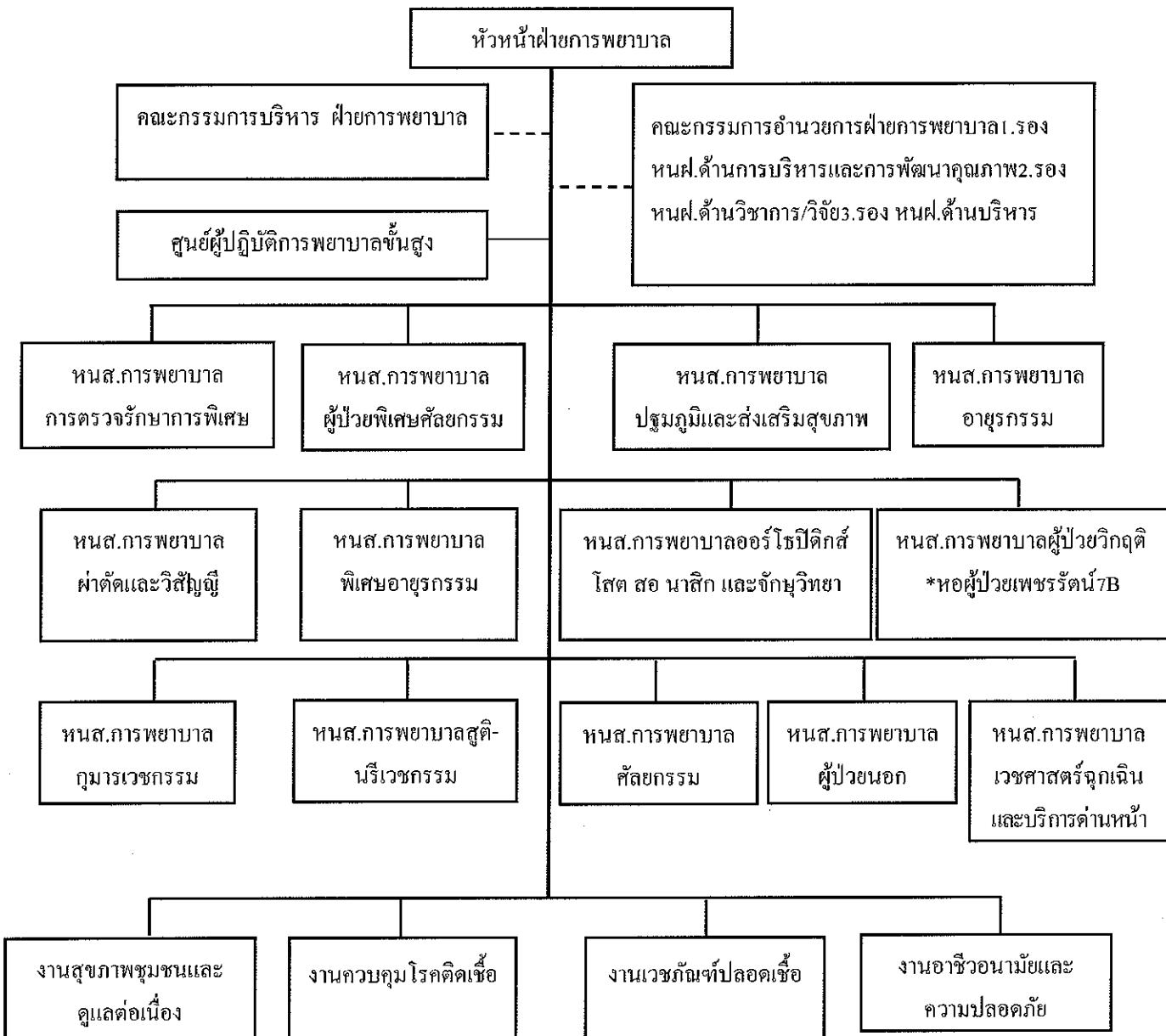
แผนภาพที่ 1 โครงสร้างการบังคับบัญชาฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาภรณ์วิชรพยาบาล

คณะแพทยศาสตร์วิชรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทรราชวิราษ

ที่มา : ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาภรณ์วิชรพยาบาล คณะแพทยศาสตร์วิชรพยาบาล

มหาวิทยาลัยนวมินทรราชวิราษ (2563)

แผนภูมิโครงสร้างองค์กร ฝ่ายการพยาบาล

บทที่ 3

หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติงาน

หลักเกณฑ์การปฏิบัติงาน

หอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B ให้บริการรักษาพยาบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤตทุกกลุ่มโรคที่ต้องได้รับการดูแลในหอพัก รวมถึงผู้ป่วยหลอดเลือดสมองและไขสันหลัง โดยเฉพาะผู้ป่วยต้องได้รับการรักษาด้วยการผ่าตัดทางระบบประสาท เช่น โรคเนื้องอกสมอง โรคหลอดเลือดสมองโป่งพอง รวมทั้งผู้ป่วยวิกฤตอื่น ๆ โดยรับผู้ป่วยจากศูนย์กลาง ศูนย์สุขภาพ ห้องผ่าตัด หอผู้ป่วยค่างๆ รวมทั้งผู้ป่วยที่ส่งต่อจากโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครและโรงพยาบาลอื่น ๆ ทั่วประเทศโดยมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม มีวิธีปฏิบัติงานดังนี้

1. หลักเกณฑ์การให้บริการผู้ป่วยตามมาตรฐานการปฏิบัติพยาบาล (สภากาชาดไทย, 2562)
 - 1.1 ปฏิบัติการพยาบาลแบบองค์รวม คำนึงถึงหลักมนุษยธรรมและยึดผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง
 - 1.2 ใช้กระบวนการพยาบาลเป็นเครื่องมือในการให้การพยาบาลผู้รับบริการ
 - 1.3 ใช้แนวปฏิบัติการพยาบาล หลักฐานเชิงประจักษ์และความรู้จากการวิจัย มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน
 - 1.4 ใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการวางแผนแก้ปัญหาด้านสุขภาพ ของผู้รับบริการเป็นรายบุคคล
 - 1.5 ให้ผู้รับบริการและครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดแผนการดูแล
 - 1.6 มีการประสานความร่วมมือระหว่างทีมการพยาบาล ทีมสหสาขาวิชาชีพและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
2. การดูแลผู้ป่วยด้านความปลอดภัย โดยใช้หลัก (SIMPLE) Patient and Personnel Safety Goals 2018 (สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล, 2561)
 - 2.1 ผู้ป่วยปลอดภัย (Patient Safety Goals) มีดังนี้
 - 2.1.1 กระบวนการผ่าตัดที่ปลอดภัย (Safe Surgery and Invasive Procedure)
 - 2.1.2 การควบคุมและป้องกันการติดเชื้อที่ปลอดภัย (Infection Prevention and Control)
 - 2.1.3 การให้ยาและให้เลือดที่ปลอดภัย (Medication and Blood Safety)
 - 2.1.4 กระบวนการดูแลผู้ป่วยที่ปลอดภัย (Patient care process)
 - 2.1.5 การดูแลสายและส่งตรวจที่ปลอดภัย (Line tubing & catheter and laboratory)
 - 2.1.6 การตอบสนองภาวะฉุกเฉินที่พร้อมและปลอดภัย (Emergency response)
 - 2.2 บุคลากรปลอดภัย (personal safety) มีดังนี้
 - 2.2.1 ข้อมูลและการสื่อสารที่ปลอดภัย (security and privacy of information and social media)
 - 2.2.2 การป้องกันบุคลากรติดเชื้อที่ปลอดภัย (infection and exposure)
 - 2.2.3 การดูแลด้านจิตใจของบุคลากรที่ปลอดภัย (mental health and mediation)
 - 2.2.4 กระบวนการทำงานของบุคลากรที่ปลอดภัย (process of work)

2.2.5 การใช้รถพยาบาลฉุกเฉินที่ปีลอดภัย (lane ambulance and legal issues)

2.2.6 สิ่งแวดล้อมที่ปีลอดภัยสำหรับบุคลากร (environment and legal issues)

3.การสื่อสารทางการพยาบาล โดยใช้หลัก ISBAR (Identify – Situation – Background Assessment - Recommendation) ในการกำหนดกรอบการสนทนามีดังนี้

Identify : การระบุตัวผู้รายงาน หน่วยงาน ผู้รับรายงาน ชื่อผู้ป่วย หอผู้ป่วย

Situation : สถานการณ์ที่ทำให้ต้องรายงาน

Background : ข้อมูลภูมิหลังเกี่ยวกับสถานการณ์

Assessment : การประเมินสถานการณ์ของพยาบาล

Recommendation : ข้อแนะนำหรือความต้องการของพยาบาล

วิธีการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนการปฏิบัติงานในการคุ้มครองผู้ป่วยผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) มีดังนี้

1. เตรียมความพร้อมเครื่องมืออุปกรณ์ให้พร้อมใช้ สำหรับคุ้มครองผู้ป่วยผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) เช่น เครื่องช่วยหายใจ เครื่องวัดสัญญาณชีพ เครื่องดูดเสมหะ และเครื่องควบคุมสารน้ำเป็นต้น

2. ประเมินผู้ป่วยเบกรับหลังผ่าตัดตรวจสอบสัญญาณชีพ ประเมินอาการทางระบบประสาทและค่าปริมาณออกซิเจน ทุก 15 นาที 4 ครั้ง ทุก 30 นาที 2 ครั้ง หลังจากนั้นทุก 1 ชั่วโมง โดยความถี่ในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพของผู้ป่วย จนกว่าจะคงที่ ตามแบบประเมิน Neurological sign Record

3. ประเมินผู้ป่วยหลังผ่าตัดเพื่อวางแผนให้การพยาบาล คุ้มครองผู้ป่วยใน เบื้องต้นที่ว่างไว้ กรอบความผิดปกติหรือภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) รายงานแพทย์ทันที

4. วางแผนชำนาญ โดยเริ่มประเมินผู้ป่วยตั้งแต่แรกรับเบื้องต้นผู้ป่วยใน เป้าหมายเพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเอง และได้รับการคุ้มครองย่างเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และความต้องการหลังชำนาญ จากโรงพยาบาล โดยประเมินวางแผนชำนาญ และให้คำแนะนำตามหลัก D-METHOD เป็นรายบุคคล ตามปัจจุบันและความพร้อมของผู้ป่วย แบบบันทึกแผนการชำนาญผู้ป่วย (Discharge Plan) FM-MR.02.5 แก้ไขครั้งที่ 05 (ตามภาคผนวก ๗)

5. ติดตามประเมินผลการให้การพยาบาลในการคุ้มครองผู้ป่วย เพื่อตรวจสอบกิจกรรมการพยาบาล ที่ให้แก่ผู้ป่วยสอดคล้องกับเป้าหมายและสิ่งที่คาดหวังไว้หรือไม่ เพื่อช่วยทำให้ผู้ป่วยได้รับการคุ้มครองอย่างดี ตลอดจนปัญหาสุขภาพ และเป็นการตรวจสอบคุณภาพของการพยาบาล

เงื่อนไข/ข้อสังเกต/ข้อควรระวัง/สิ่งที่ควรคำนึงในการปฏิบัติงาน

การคุ้มครองผู้ป่วยผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ลิ่งที่ต้องควรระวัง และคำนึงถึงใน การปฏิบัติคือ การเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัดได้แก่

1. ภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง (Increased Intracranial Pressure : ICP) โดยต้องประเมิน จากระดับความรู้สึกตัว GCS ขนาดรูปร่างตา (pupil) เป็นสีน้ำเงิน หรือการตอบสนองต่อการเคลื่อนไหว ลดลง

2. ภาวะเลือดออก (Bleeding) จากแผลผ่าตัด โดยสังเกตุและบันทึกถ้ามี出血ที่รุนแรงและ ท่อระบายน้ำทึบจำนวนเลือดจากท่อระบายน้ำพนั่วมากกว่า 200 มิลลิลิตร/ชั่วโมงหรือพนั่วมี การไหลของน้ำไขสันหลังให้รายงานแพทย์ทันที

3. ภาวะติดเชื้อที่แผลผ่าตัด ประเมินแผลผ่าตัดปวดบวมแดง ร้อน มีสิ่งคัดหลังที่ผิดปกติ เช่น น้ำหนองและไขสันหลังออกมาทางแผลผ่าตัดจะทำให้เกิดการติดเชื้อภายในสมองได้

4. ภาวะหักหลังผ่าตัด โดยเพิ่มระดับ ประเมินอาการและอาการแสดงก่อนการเกิดการหักได้ใน ผู้ป่วย ได้แก่ ระดับความรู้สึกตัวลดลง มีไข้สูง กระสับกระส่าย ซึม สับสน ดูแลบริหารยา กันหักและดูแล ป้องกันอันตรายที่เกิดจากการหักได้ เช่น ขาดออกซิเจน อุบัติเหตุจากการตกเตียงเป็นต้น

แนวคิดที่ใช้ในการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน

การพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และ ป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อน แนวคิดที่ใช้ในการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน มีดังนี้

1. มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยหลัง (สุวิภา นิตยางกูร, 2551)

เป็นข้อกำหนดให้พยาบาลนำไปปฏิบัติการคุ้มครองผู้ป่วยตั้งแต่เริ่มเข้ามาใช้บริการ ในหน่วยงาน จนออกจากหน่วยบริการ รวมถึงการคุ้มครองต่อเนื่องที่บ้าน ซึ่งแบ่งเป็น 11 มาตรฐาน ประกอบด้วย

มาตรฐานที่ 1 การประเมินปัญหา ความต้องการ และการเฝ้าระวังสุขภาพ

มาตรฐานที่ 2 การวินิจฉัยการพยาบาล

มาตรฐานที่ 3 การวางแผนการพยาบาล

มาตรฐานที่ 4 การปฏิบัติการพยาบาล

มาตรฐานที่ 5 การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล

มาตรฐานที่ 6 การคุ้มครองต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 7 การสร้างเสริมสุขภาพ

มาตรฐานที่ 8 การคุ้มครองภาวะสุขภาพ

มาตรฐานที่ 9 การให้ข้อมูลและความรู้ด้านสุขภาพ

มาตรฐานที่ 10 การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วย

มาตรฐานที่ 11 การบันทึกทางการพยาบาล

2. เป้าหมายความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วยและบุคลากร (Patient and Personnel Safety Goals; 2P Safety Goals) (Vajira 2P Safety Goals; 2563)

เป้าหมายที่ 1 การป้องกันการผ่าตัดผิดคน ผิดข้าง ผิดตำแหน่ง ผิดหัวตัดการ

เป้าหมายที่ 2 การติดเชื้อที่สำคัญในโรงพยาบาล

เป้าหมายที่ 3 ป้องกันบุคลากร ไม่ให้ติดเชื้อจากการปฏิบัติงาน

เป้าหมายที่ 4 การเกิด Medication Error และ Adverse Drug Events

เป้าหมายที่ 5 การป้องกันการให้เลือดผิดแพอด

เป้าหมายที่ 6 การป้องกันการบ่งชี้ตัวผู้ป่วยผิดแพอด

เป้าหมายที่ 7 การป้องกันการวินิจฉัยผู้ป่วยผิดแพอด ล่าช้า

เป้าหมายที่ 8 การรายงานผลทางห้องปฏิบัติการ/ พยาธิวิทยาคาดเคลื่อน

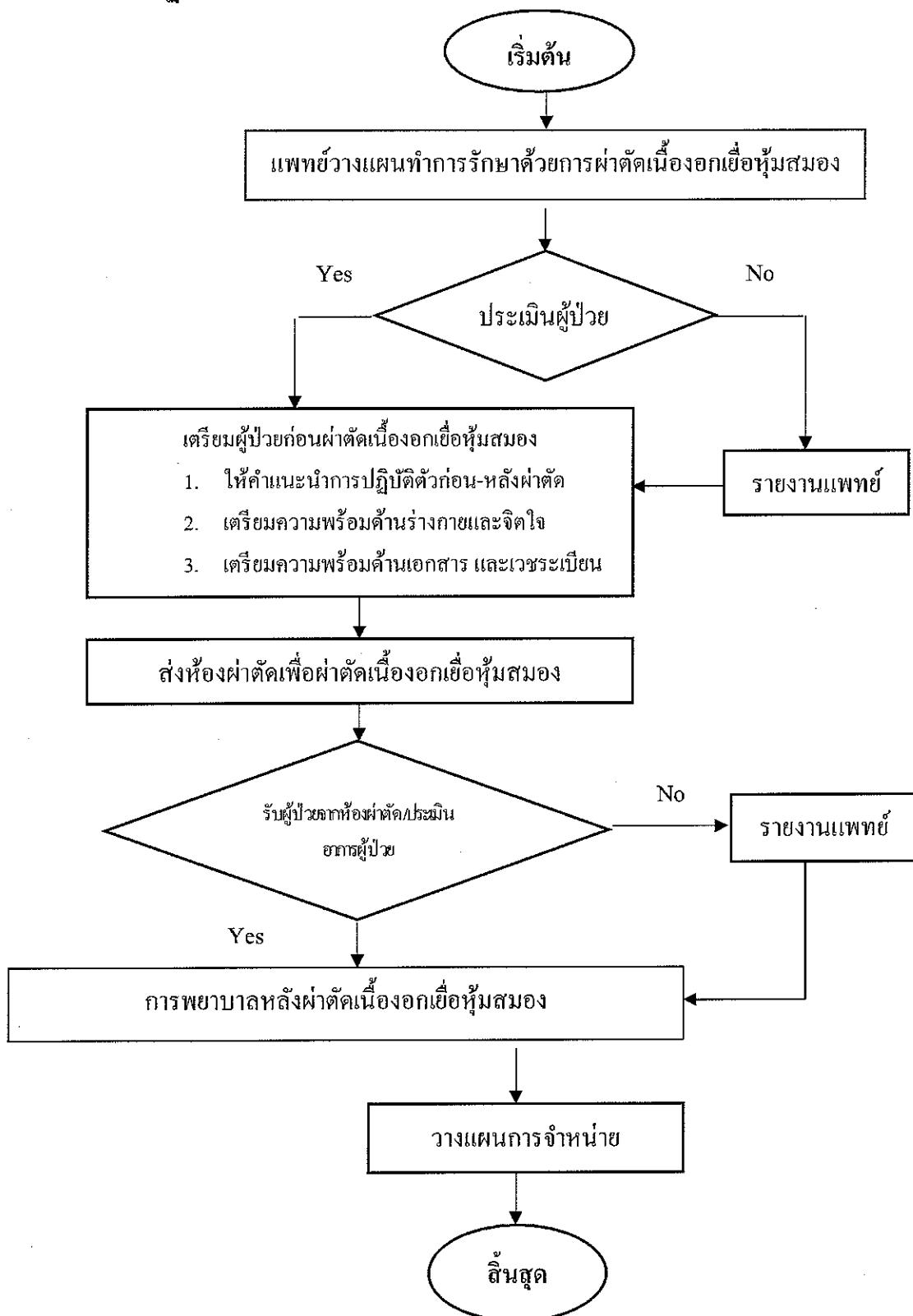
เป้าหมายที่ 9 การป้องกันการคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินผิดแพอด

เป้าหมายที่ 10 ป้องกันผู้ป่วยวิกฤติ ไม่ให้ถูกดูแลอย่างไม่เหมาะสม

เป้าหมายที่ 11 การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในภาวะวิกฤติ

บทที่ 4
เทคนิคการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Flow chart)

ขั้นตอนการปฏิบัติงานตามกระบวนการ ดังนี้

การดูแลผู้ป่วยผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ซึ่งมีขั้นตอนในการดูแลผู้ป่วยดังนี้

1. เมื่อผู้ป่วยได้รับการตรวจวินิจฉัยว่าเป็น โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) แพทย์วางแผนการรักษาด้วยการผ่าตัด รับเข้าเป็นผู้ป่วยใน

2. ประเมินผู้ป่วยผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) เมื่อแรกรับเข้าห้องผู้ป่วย มีขั้นตอนดังนี้

2.1 การซักประวัติในแบบประเมินผู้รับบริการแรกรับเข้าห้องผู้ป่วย (MR 03.1 แก้ไขครั้งที่ 01)

2.1.1 ซักประวัติผู้ป่วย เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวสิทธิการรักษา

2.1.2 ประวัติโรคประจำตัว โรคทางพันธุกรรม พฤติกรรมสุขภาพ

2.1.3 อาการสำคัญที่มาโรงพยาบาล เช่น ปวดศีรษะ ตาพร่ามัว เห็นภาพซ้อน

หมวดสติ

2.1.4 การเจ็บป่วยในอดีตและปัจจุบัน ประวัติการผ่าตัด ประวัติการเจ็บป่วยในครอบครัว

2.1.5 ประวัติการแพ้ยา การแพ้อาหารทะเล แฟชไอโอดีน เพื่อประเมินถึงภาวะเสี่ยงต่อการแพ้สารที่บรรจุสีที่ใช้ในขณะตรวจวินิจฉัยด้วยคอมพิวเตอร์

2.1.6 ประวัติการใช้ยาทั้งแผนปัจจุบัน และแผนไทย

2.2 ประเมินอาการทางระบบประสาท (neurological assessment) ดังนี้

2.2.1 ระดับการเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกตัวโดยใช้ การลีนตา (Eye opening) การตอบสนองต่อการเรียกหรือการพูด (Verbal Response) การเคลื่อนไหวที่ดีที่สุด (Movement)

2.2.2 ขนาดรูม่านตาและปฏิกิริยาต่อแสง

2.2.3 กำลังของแขน ขา (motor power)

2.3 ประเมินระบบการหายใจ อาการหอบเหนื่อย

2.4 ประเมินการไหลเวียนโลหิต เพื่อประเมินความเสี่ยงในการเกิดภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง

2.5 ติดตามผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ การตรวจน้ำเม็ดเลือดขาว (complete blood count; CBC), ตรวจระดับน้ำตาลและเกลือแร่ในเลือด, ตรวจเชื้อ ไอ วี (HIV), ตรวจการทำงานของไต (renal function test) และผลเตือดอ่อน ๆ ตามคุณพินิจของแพทย์

กรณีที่มีปัญหา เช่น สัญญาณชีพผิดปกติ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการผิดปกติ ให้รายงานแพทย์เพื่อให้การรักษา และปฏิบัติการพยาบาล ตามการรักษาของแพทย์

3. กรณีที่ผู้ป่วยมีความพร้อมในการผ่าตัดเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ให้ดำเนินการเตรียมผู้ป่วยเตรียมผู้ป่วยก่อนผ่าตัดเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 อธิบายให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการผ่าตัดเนื่องอกເื่ື່ອຫຼຸມສນອງດังนี้

3.1.1 อธิบายให้ผู้ป่วยและญาติ ทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติตัว พร้อมทั้ง ตอบข้อซักถามของผู้ป่วยและญาติ เพื่อให้ผู้ป่วยและญาติ คลายความวิตกกังวล

3.1.2 ให้ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เช่น วัตถุประสงค์ ของการผ่าตัดเนื่องอกເื่ື່ອຫຼຸມສນອງ การเตรียมร่างกาย การโภนศีรษะ สภาวะภายในหลังผ่าตัด รวมถึงเวลาที่ใช้ในการผ่าตัดพร้อมทั้งอธิบายถึงลักษณะ อุปกรณ์ต่างๆที่ติดมาพร้อมกับผู้ป่วยหลังผ่าตัด

3.1.3 สอนการหายใจอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการหายใจเข้าลึก ๆ แล้วกลืนหายใจ ไว้ 10 – 15 วินาที เพื่อช่วยให้ระบบเลือนตัวลง ทำให้หัวใจลดลง เห็นชัดขึ้น

3.1.4 อธิบายถึงขั้นตอนการดูแลหลังผ่าตัด ความถี่/ความบ่อยของการวัดสัญญาณชีพ และการประเมินอาการทางระบบประสาท และการจัดการความปวด

3.2 เตรียมความพร้อมด้านร่างกาย

3.2.1 จนถึงอาหาร และยาตามคำสั่งการรักษาของแพทย์

3.2.2 ดูแลเปลี่ยนเสื้อผ้า ถอดฟันปลอม เครื่องประดับ ชั้นน้ำหนัก ส่วนสูง

3.2.3 ตรวจสอบป้ายข้อมูลระบุชื่อ สถานที่ วัน เดือน ปี ของผู้ป่วยใน ห้องผู้ป่วย ให้ถูกต้อง

3.3 เตรียมความพร้อมด้านจิตใจ

3.3.1 สร้างสัมพันธภาพโดยการเข้าไปพูดคุยกับผู้ป่วย และเปิดโอกาสให้รับฟัง

ความรู้สึก

3.3.2 อธิบายให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติเข้าใจกับโรคที่เป็นอยู่และเหตุผลที่ต้องได้รับการผ่าตัด ประสานงานให้ได้พบแพทย์ที่ผ่าตัดเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษา

3.3.3 อธิบายภาพลักษณ์ของผู้ป่วยภาพหลังการผ่าตัดเนื่องจากภาพหลังการผ่าตัด แพทย์อาจจะต้องโภนผูกอกทั้งหมดหรือออกเพียงบางส่วน

3.4 เตรียมความพร้อมด้านเอกสารและเวชระเบียบ

3.4.1 ตรวจสอบสิทธิการรักษา

3.4.2 ตรวจสอบความพร้อม และความสมบูรณ์ของแบบบันทึกเตรียมผ่าตัด MR07.2 แก๊ไกครั้งที่ 02 (ตามภาคผนวก จ)

3.4.3 ผู้ป่วย/ญาติเขียนเอกสารยินยอมรับการผ่าตัด แบบบันทึกยินยอมรับการผ่าตัด หรือหัตถการ (Informed consent for surgery and procedure) ตาม MR01.3 แก๊ไกครั้งที่ 04 (ตามภาคผนวก ฉ)

4. การส่งผู้ป่วยไปห้องผ่าตัดเพื่อผ่าตัดเนื่องอกເื่ື່ອຫຼຸມສນອງปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ทำความสะอาดร่างกาย และสระผมก่อนส่งห้องผ่าตัด

4.2 ดูแลให้สารน้ำและยาทางหลอดเลือดดำ ตามแผนการรักษาของแพทย์

4.3 วัดและบันทึกสัญญาณชีพ ประเมินอาการทางระบบประสาท (neurological assessment) ระดับความอิ่มตัวของออกซิเจน (O₂ saturation)

4.4 ตรวจสอบการระบุตัวผู้ป่วยช้ำ ได้แก่ ตรวจสอบชื่อ นามสกุล HN AN ให้ตรงกับป้ายข้อมือ รวมถึงตรวจสอบตำแหน่งที่จะทำการผ่าตัด (mark surgical site)

4.5 ประสานงาน ดูแลเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ไปห้องผ่าตัดส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับอาการ อาการแสดง การดูแลรักษาที่ได้รับ เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลอย่างดีเมื่อ

4.6 ดูแลส่งผู้ป่วยไปห้องผ่าตัด

5. เมื่อผู้ป่วยได้รับการผ่าตัดแล้วส่งกลับมาที่ห้องผู้ป่วยเพชรรัตน์ B โดยดำเนินการประเมินอาการภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) มีขั้นตอน ดังนี้

5.1 ตรวจสอบสัญญาณชีพ ประเมินอาการทางระบบประสาทและค่าปริมาณออกซิเจน ทุก 15 นาที 4 ครั้ง ทุก 30 นาที 2 ครั้ง หลังจากนั้นทุก 1 ชั่วโมง โดยความถี่ในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพของผู้ป่วย จนกว่าจะคงที่ ตามแบบประเมิน Neurological sign Record (ภาคผนวก บ)

5.2 การประเมินระดับการเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกตัว โดยใช้ Glasgow coma scale (GCS) มีคะแนนรวม (score) 15 คะแนน (ภาคผนวก ค)

5.3 ประเมินอาการและการแสดงของภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง ปวดศีรษะอาเจียน ตาพร่ามัว เห็นภาพซ้อนชัก เกร็ง กระตุก รูปแบบการหายใจที่ผิดปกติ เช่นช้าและตื้น ไม่นอนหันบริเวณแผลผ่าตัด กรณีหลังผ่าตัดในบางรายที่มีการใส่สายระบายน้ำไปสันหลังออกจากโพรงสมอง (external ventricular drainage หรือ EVD) ตั้งระดับจุดหดหรือจุดโถง ของสาย ventriculostomy อยู่เหนือรอย 10-15 เซนติเมตร ตามแผนการรักษา (เมื่อผู้ป่วยอยู่ในทำศีรษะสูง 30 องศา) ประเมินการทำงานของ EVD โดยการสังเกตการกระเพื่อมขึ้นลง (fluctuation) ของ CSF ในสายของระบบอย่างสม่ำเสมอ ไม่ให้สายหักพับงอ

5.4 การเฝ้าระวังอาการเตือนของภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง (early warning signs of increased intracranial pressure) และรายงานแพทย์ทันทีในกรณีพบอาการ (วันเพลย์ แลคคลา, 2558) ดังนี้

- คะแนนระดับความรู้สึกตัวลดลงมากกว่าหรือเท่ากับ 2 คะแนน
- สับสน กระสับกระส่าย ไม่รับรู้วัน เวลา สถานที่ บุคคล หรือมีอาการง่วงซึม
- แขนขาอ่อนแรงแย่ลงจากเดิมตั้งแต่ 1 grade มีอาการตาพร่ามัว อาการพูดลำบาก
- ขนาดของ pupil ที่เปลี่ยนแปลง 2 ข้างต่างกันเกิน 1 มิลลิเมตร ไม่มีปฏิกิริยาต่อแสง
- ปวดศีรษะมากขึ้น รับประทานยาแก้ปวดแล้วอาการไม่ทุเลา
- ค่า ICP ≥ 20 มิลลิเมตรปอร์ท (กรณี ICP monitor)

5.5 ประเมินอาการและการแสดงของภาวะพร่องออกซิเจน ประเมินการหายใจ การเคลื่อนไหวของทรวงอก ลักษณะการหายใจ รูปแบบการหายใจ และจังหวะการหายใจ เพื่อประเมินภาวะพร่องอออกซิเจน

5.6 ประเมินภาวะช้อคจากการเสียเลือด สังเกตุและบันทึกลักษณะแพลงที่ศีรษะและท่อระบายน้ำที่ก้านวนเลือดจากท่อระบายน้ำพบว่ามากกว่า 200 มิลลิลิตร/ชั่วโมงหรือหากพบว่ามีการหลุดของน้ำไขสันหลังให้รายงานแพทย์ทันที

5.7 ประเมินภาวะสมดูลของน้ำและเกลือแร่ บันทึกสารน้ำเข้า – ออก จากร่างกาย

5.8 ประเมินความปวดซึ่งสัมพันธ์กับการบาดเจ็บจากแพลงผ่าตัด วางแผนให้การพยาบาลเพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนผู้ป่วย ให้ยาแก้ปวดตามแผนการรักษา

กรณีที่พบความผิดหรือภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) รายงานแพทย์ทันที

6. กรณีที่ไม่พบความผิดปกติให้การพยาบาลผู้ป่วยหลังผ่าตัดเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ดังนี้

6.1 การประเมินสภาพผู้ป่วย (assessment)

6.1.1 อาการและการแสดงของภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง

6.1.2 อาการและการแสดงของภาวะพร่องอออกซิเจนในร่างกาย

6.1.3 ภาวะช้อคจากการเสียเลือด

6.1.4 ภาวะสมดูลของน้ำและเกลือแร่

6.1.5 อาการชา เกร็ง กระตุก

6.1.6 แพลงผ่าตัดท่อระบายน้ำ และความปวด

6.1.7 อาการแสดงติดเชื้อในระบบต่างๆ

6.1.8 การกลืน

6.1.9 การเกิดแพลงที่กระ寄托

6.1.10 แพลงคหบดี

6.1.11 ความวิตกกังวลของผู้ป่วย

6.2 ข้อวินิจฉัยทางทางการพยาบาล การวางแผนและการปฏิบัติการพยาบาล ดังนี้

6.2.1 เสียงต่อการได้รับอันตรายจากภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง

กิจกรรมการพยาบาล

1) บันทึกสัญญาณชีพ ระดับความรู้สึกตัว และอาการทางระบบประสาท ทุก 15 นาที 4 ครั้ง ทุก 30 นาที 2 ครั้ง และทุก 1 ชั่วโมง เพื่อประเมินภาวะความดันในโพรงกะโหลกศีรษะสูง

เช่น ชีพจรชั่ลง ความดันโลหิตสูงขึ้น ผลต่างของความดันซิสโตรลิกและความดันไคแอสโตรลิกมากกว่า 60 มิลลิเมตรปอร์ต

2) ปรับหัวเตียงสูงหรือจัดให้ผู้ป่วยนอนศีรษะสูงประมาณ 30 องศา เพื่อให้การไหลเวียนของเลือดดำเนินไปได้เกิดการคั่งในสมอง

3) บันทึกอุณหภูมิร่างกายทุก 4 ชั่วโมง หรือมีอาการเปลี่ยนแปลงเพื่อดูดตามภาวะไข้ การที่ผู้ป่วยมีไข้ทำให้ร่างกายมีความต้องการในการใช้ออกซิเจนมากขึ้น และอาจเกิดภาวะสมองบวมได้

4) ดูแลให้ได้รับออกซิเจนอย่างเพียงพอ เพื่อป้องกันภาวะคั่งค้างของคาร์บอนไดออกไซด์ และภาวะขาดออกซิเจน ซึ่งจะทำให้หลอดเลือดสมองขยายตัว ทำให้การไหลกลับของหลอดเลือดดำเนินต่อไป สำหรับผู้ที่มีการคั่งของเลือดในสมอง ทำให้สมองบวม มีผลทำให้ความดันในโพรงกะโหลกศีรษะ

5) ดูแลให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำอย่างระมัดระวัง โดยใช้เครื่องควบคุมการให้สารน้ำให้เป็นไปตามแผนการรักษาของแพทย์ เพื่อป้องกันภาวะสมองบวมจากน้ำเกิน

6) บันทึกปริมาณน้ำเข้าและน้ำออกจากร่างกายทุกชั่วโมงใน 24 ชั่วโมงแรก เพื่อประเมินภาวะสมดุลของน้ำในร่างกายป้องกันไม่ให้ร่างกายได้รับน้ำมากเกินไป

7) สังเกตอาการเปลี่ยนแปลงของภาวะความดันในโพรงกะโหลกศีรษะสูง เช่น ภาวะไข้สูง อาการปวดศีรษะ อาเจียนพุ่ง ชากริบกระตุก ตาพร่ามัว

8) ดูแลแพลผ่าตัด และท่อระบายน้ำให้หลีดสะคuator ไม่ดึงรื้ง พร้อมทั้งลงบันทึก ลักษณะสี และจำนวน กรณีขวรของรับไม่เป็นสุขัญญาติให้รายงานแพทย์

9) ดูแลให้ยาป้องกันอาการชาตามแผนการรักษา

6.2.2. เสียงดื่มการกิดภาวะพร่องออกซิเจนเนื่องจากการหายใจไม่มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการพยาบาล

1) ประเมินการหายใจ และภาวะการขาดออกซิเจน โดยสังเกตลักษณะอัตราการหายใจความถี่ของการหายใจ วัดค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนที่ปลายนิ้วและระดับความรู้สึกตัวทุก 1 ชั่วโมง

2) จัดท่านอนศีรษะสูง (semi fowler's / high fowler's position) 30 องศา เพื่อให้ปอดขยายตัวได้อย่างเต็มที่ และให้นอนพักอย่างสมบูรณ์เพื่อลดการใช้ออกซิเจน

3) ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับออกซิเจน ผ่านทางท่อช่วยหายใจทางปากต่อ กับเครื่องช่วยหายใจชนิดเครื่องช่วยหายใจทั้งหมด ปริมาตรอากาศ 450 ลิตร อัตราการหายใจ 12 ครั้งต่อนาที ความเข้มข้นของออกซิเจนร้อยละ 40 อัตราการไหล 40 ลิตรต่อนาที ประเมินสัญญาณชีพ ลักษณะการหายใจ การขยายตัวของทรวงอก พึงเสียงลมเข้าปอดบันทึกสัญญาณชีพ ทุก 1 ชั่วโมงและ

บันทึกการเปลี่ยนแปลงทุก 2 ชั่วโมง หรือเมื่อมีการปรับเครื่องช่วยหายใจเพื่อติดตามการหายใจของผู้ป่วย

4) คุณสมะห์ ทุก 2 ชั่วโมงหรือทุกครั้งที่มีเสmen และไม่ใช้วาลางดูดเสmen นานเกิน 15 วินาที เพื่อป้องกันเนื้อเยื่อขาดออกซิเจน หรือเสmen หลุดตัน ใช้ถุงอากาศชนิดบีบตัวยึดมือ ต่อ กับออกซิเจนร้อยละ 100 บีบ 2-3 ครั้งก่อนทำการดูดเสmen และหลังทำการดูดเสmen ทุกครั้งเพื่อชดเชย ออกซิเจนที่เสียไปขณะดูดเสmen และช่วยให้ปอดขยายตัวได้อ่องเต็มที่

5) แนะนำการปฏิบัติตัวในขณะที่ผู้ป่วยใช้เครื่องช่วยหายใจ ได้แก่ อันตรายจากการดึงท่อช่วยหายใจ เพื่อให้ได้รับออกซิเจนตามแผนการรักษา

6) คุ้มครองท่อช่วยหายใจทางปากให้ตรงตำแหน่งที่ใส่ และระวังการดึงรั้ง เพื่อป้องกันท่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดและคุ้มครองให้ท่อช่วยหายใจทางปากหักพับงอเพื่อป้องกัน การอุดกันของทางเดินหายใจ

7) ให้ข้อมูลกับญาติเกี่ยวกับการที่ผู้ป่วยต้องใช้เครื่องช่วยหายใจเพื่อลด ความวิตกกังวล

8) ติดตามผลทางรังสีวิทยาปอดตามแผนการรักษา

9) ติดตามผล Arterial Blood gas และรายงานแพทย์

6.2.3 เสียงต่อการได้รับอันตรายจากภาวะช็อกจากการเสียเลือด

กิจกรรมการพยาบาล

1) ประเมินแพลผ่าตัด และบันทึกจำนวนเลือดที่ออกจากการห่อระนาบ ถ้าออกมากกว่าหรือเท่ากับ 200 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง ให้รายงานแพทย์

2) ตรวจดูแลบันทึกสัญญาณชีพทุก 15 นาที 4 ครั้ง ทุก 30 นาที 2 ครั้ง และทุก 1 ชั่วโมง จนกว่าอาการผู้ป่วยจะคงที่

3) รายงานแพทย์ทันทีเมื่อพบ

- ความดันโลหิตน้อยกว่า 90/60 มิลลิเมตรปรอท และชีพจรมากกว่า 100 ครั้งต่อนาที

- ผลการตรวจน้ำหนักตัวลดลงเฉลี่อดันน้อยกว่า 30% หรือลดลงจากเดิม 3%

- ผู้ป่วยมีอาการเหนื่อยออกตัวยืน

- บีสภาวะออกน้อยกว่า 0.5 มิลลิลิตร/กิโลกรัม/ชั่วโมง

- CVP น้อยกว่า 8 เซนติเมตรน้ำ

4) คุ้มครองให้ได้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ พร้อมทั้งบันทึกสารน้ำเข้าออก จากร่างกายทุก 1 ชั่วโมง ทุก 8 ชั่วโมง ทุก 24 ชั่วโมง

6.2.4 เสี่ยงต่อการเกิดภาวะไม่สมดุลน้ำและเกลือแร่

กิจกรรมการพยาบาล

- 1) ดูแลให้ได้สารน้ำและเกลือแร่ตามแผนการรักษา
- 2) ประเมินอาการที่บ่งบอกถึงภาวะโซเดียมต่ำ
 - ภาวะโซเดียมต่ำ (น้อยกว่า 3.5 mEq/L) ได้แก่ หัวใจเต้นเร็ว กล้ามเนื้ออ่อนแรง เบื้องอาหาร ห้องอีด ห้องผูก
 - ภาวะโซเดียมสูง (มากกว่า 5 mEq/L) ได้แก่ แน่นหน้าอก ชีพจรเต้นช้า คลื่นหัวใจเต้นช้า กระสับกระส่าย กล้ามเนื้ออ่อนแรงเป็นอัมพาตได้
- 3) ประเมินถึงอาการที่บ่งบอกถึงภาวะโซเดียมผิดปกติ
 - ภาวะโซเดียมต่ำ (น้อยกว่า 125 mEq/L) ได้แก่ อ่อนเพลีย ไม่มีแรงในรายที่ต่ำมาก มีอาการเพื่อ กระสับกระส่าย ไม่รู้สึกตัวได้
 - ภาวะโซเดียมสูง (มากกว่า 148 mEq/L) ได้แก่ กระหายน้ำ ซึมหนดตติได้
- 4) บันทึกจำนวนสีของปัสสาวะทุกชั่วโมง ถ้ามีจำนวนมากกว่า 200 มิลลิลิตรต่อชั่วโมงติดกัน 2 ชั่วโมง สีใสและค่าความถ่วงจำเพาะ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.005 แสดงถึงภาวะเบาชีด ติดตามผลอิเลคโโทร ໄลท์ตามแผนการรักษาพร้อมรายงานแพทย์
- 5) ประเมินภาวะ Salt wasting และ SIADH จากจำนวนปัสสาวะและผลตรวจทางห้องปฏิบัติการพร้อมทั้งรายงานแพทย์

6.2.5 เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายเมื่อเกิดการซัก เกริง กระตุก

กิจกรรมการพยาบาล

- 1) เตรียมอุปกรณ์สำหรับดูแลช่วยเหลือผู้ป่วย ได้แก่ เครื่องดูดเสมหะและออกซิเจน
- 2) กรณีที่ผู้ป่วยซัก จัดท่าให้ผู้ป่วยนอนตะแคงหน้าไปด้านที่ไม่มีแพลฟ่าตัดดูดทางเดินหายใจให้โล่ง ได้รับออกซิเจนอย่างเพียงพอ ยกที่กันเตียงขึ้น ใช้หมอนกันเพื่อป้องกันการบาดเจ็บของร่างกาย ไม่จัดขาดกรรไกรและใส่สีของใบปาก ไม่ผูกยีด สังเกตและบันทึกลักษณะการซัก ระยะเวลา ความถี่ ระดับความรู้สึกตัว พร้อมรายงานแพทย์
- 3) ตรวจวัดและบันทึกสัญญาณชีพ และอาการทางระบบประสาท
- 4) ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับยาทันซักตามแผนการรักษา และสังเกตอาการข้างเคียงของยา
- 5) ภายหลังให้การพยาบาลทุกครั้ง ยกที่กันเตียงขึ้นทั้ง 2 ข้าง เพื่อป้องกันการตกเตียง

6) คุณแลจัดสิ่งแวดล้อมให้ผู้ป่วยได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ ปราศจาก สิ่งกระตุ้นและปลดภัยจากอุบัติเหตุ

7) ติดตามผลระดับยาแก้ปวดตามแผนการรักษาพร้อมรายงานแพทย์

6.2.6 ผู้ป่วยไม่สุขสบายจากปวดแพลงผ่าตัด

กิจกรรมการพยาบาล

1) จัดให้ผู้ป่วยในท่าที่สุขสบาย ไข้หัวตีyangสูง 15-30 องศา เพื่อลดแรงดัน ในกะ โอลกซีรัมและดูแลไม่ให้นอนทับแพลงผ่าตัดหรือเกิดการดึงร้าวท่อระบายน

2) ประเมินความปวดแพลงผ่าตัด โดยใช้ Pain scale ทุก 4-6 ชั่วโมง และ หลังจากการได้รับการจัดการความปวด คุณแลประคบรีเวณแพลงผ่าตัดตามแผนการรักษา

3) คุณแลให้ผู้ป่วยได้รับยาแก้ปวดตามแผนการรักษา และสังเกตอาการ

ข้างเคียงของยา

4) คุณแลสิ่งแวดล้อม จัดเวลาเยี่ยมให้เหมาะสม

6.2.7 ผู้ป่วยมีโอกาสเกิดการติดเชื้อรอบบ้านต่างๆ

กิจกรรมการพยาบาล

1) ล้างมือทุกครั้งก่อนและหลังให้การพยาบาล

2) วัด และบันทึกอุณหภูมิในร่างกายทุก 4 ชั่วโมง

3) สังเกตและบันทึกลักษณะปริมาณ สี กลิ่นของสิ่งคัดหลังจากแพลงผ่าตัด

และน้ำไขสันหลัง

4) คุณแลให้แพลงผ่าตัดและฝ้าปิดแพลงแห้งสะอาดอยู่เสมอ ถ้าพบแพลง มีสิ่งคัดหลังซึ่มมากให้รายงานแพทย์

5) คุณแลให้การไหลดของท่อระบายนต่างๆอยู่ในระบบปิด และไม่มี การหัก พับ งอ

6) สังเกตอาการ และอาการแสดงของการติดเชื้อที่แพลงผ่าตัดบริเวณซีรัม ได้แก่ ปวด บวม แดง ร้อน มีสิ่งคัดหลังที่ผิดปกติ เช่น หนอง น้ำหล่อมสมองและไขสันหลัง หากพบอุกมา ทางบาดแพลง จะเป็นโอกาสให้เกิดการติดเชื้อภายในสมอง

7) ให้ยาปฏิชีวนะตามแผนการรักษา และสังเกตอาการข้างเคียง

8) ติดตามและรายงานผลเพาะเชื้อสิ่งคัดหลังจากแพลง เสมหะ น้ำไขสันหลัง ปัสสาวะตามแผนการรักษา

6.2.8 มีโอกาสเกิดภาวะหลอดเลือดดำอุดตัน

กิจกรรมการพยาบาล

- 1) กระตุนให้ผู้ป่วยมีการเคลื่อนไหวโดยเร็วที่สุด (early ambulation)
- 2) ถ่ายเสริมให้ผู้ป่วยดื่มน้ำในปริมาณที่เพียงพอในระยะที่ไม่ได้มีการ

จำกัดน้ำ

3) บริหารเท้าและข้อเท้า ในกรณีที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้พยาบาล
ควรช่วยบริหารให้ผู้ป่วย (passive exercise)

- 4) สอนการหายใจอย่างมีประสิทธิภาพ (deep breathing exercise)
- 5) ลดการหยุคนิ่งของหลอดเลือดดำและการทำลายผนังหลอดเลือดดำ

จากการเคลื่อนไหวน้อยลง โดยใช้ถุงน่องผ้าขี้ด หรือเครื่องบีบเก็บเป็นระยะตัวยก (pneumatic pump)

6.2.9 มีโอกาสเกิดภาวะแทรกซ้อนจากการกลืน

กิจกรรมการพยาบาล

- 1) จัดท่านั่งตัวตรง 90 องศา ในกรณีไม่มีข้อห้าม

- 2) การดูแลการกลืนขณะรับประทานอาหาร

- ถ้าผู้ป่วยไข้หรือกลืนได้ชาให้นมด้วยไปข้างหน้า

- ถ้ามีอาการอ่อนแรง pharyngeal ให้ผู้ป่วยเอียงศีรษะไปด้านที่อ่อนแรง

- ถ้าผู้ป่วยใช้เวลาในการรับประทานนาน 45-60 นาที ให้แบ่งเม็ดอาหาร

ออกเป็น 4- 6 เม็ด

6.2.10 มีโอกาสเกิดอันตรายจากแผลที่กระจกตา (Corneal ulcer) ในกรณีที่ ปิดตาไม่สนิท

กิจกรรมการพยาบาล

- 1) ดูแลทำความสะอาด ถังเกตและบันทึกอาการตาแดง จี๊ด

- 2) ปิดตาด้วย eye shield ป้องกันการขี้ตาก

- 3) ปิดเปลือกตาบนด้วย micropore

6.2.11 มีโอกาสเกิดแพลคดทับได้จากการพร่องการเกลื่อนไฟฟ้า

กิจกรรมการพยาบาล

- 1) ประเมินและบันทึกการป้องกันแพลคดทับ โดยใช้ Braden scale

2) กรณีผู้ป่วยช่วยเหลือตนเองไม่ได้ หรือไม่รู้สึกตัว พลิกตะแคงตัวให้ทุก 2 ชั่วโมง สังเกตรอยแดงตามปุ่มกระดูกและก้นกบ

- 3) ดูแลให้สารน้ำสารอาหารอย่างเพียงพอ

4) ทำ passive และ active exercise เมื่อผู้ป่วยมีความพร้อมเพื่อบังกัน

5)ใช้อุปกรณ์ป้องกันแมลงด้วย เช่นที่นอนลม เป็นต้น

6.2.12 ผู้ป่วยและญาติมีโอกาสเกิดความวิตกกังวล เกี่ยวกับโรคที่เป็นอยู่ และภาพลักษณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม

กิจกรรมการพยาบาล

- 1) เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและญาติ พนแพทย์สอบถามข้อสงสัย สร้างความมั่นใจ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการรักษาพยาบาล

- 2) ให้กำลังใจช่วยเหลือประคบรักษากองแก๊สป่วยและครอบครัว

- 3) เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและครอบครัวได้ใช้สิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

ความความหมาย

6.2.13 เสี่ยงต่อการเกิดภาระแทรกซ้อนจากการอนนนาน ๆ

กิจกรรมการพยาบาล

- ### 1) นอนพักบนเตียงปรับหัวเตียงตามแผนการรักษา

- 2) ในรายชื่อข้ออ่อนแรง ช่วยพลิกตะแคงตัวให้ทุก 2 ชั่วโมง

- 3) กรณีที่แพทย์ให้ลูกคืนได้ ต้องประเมินความเสี่ยงผลดัชนักกล้ม

- 4) ดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยลูกเดิน และเฝ้าระวังความปลอดภัย

7. เตรียมวางแผนสำหรับการดูแลต่อเนื่องวางแผนสำหรับการดูแล (discharge plan)

ประเมินความรู้ ความสามารถในการดูแลตนเอง ภายหลังเข้าหน่วยอุบัติเหตุในโรงพยาบาล
ให้สอดคล้องกับการปฐมภูมิของผู้ป่วย ให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวเมื่อถูกสั่นสะเทือน โดยประเมินการวางแผนเข้าหน่วย
และให้คำแนะนำตามหลัก D-METHOD เป็นรายบุคคล ตามปัญหา และความพร้อมของผู้ป่วย ดังนี้

D - ความรู้ ความเข้าใจเรื่องโรค และการเจ็บป่วย (diagnosis) ให้ความรู้โรคเนื้องอกสมอง รวมถึงสาเหตุ อาการ อาการแสดง การปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง

M - ความรู้เรื่องยา (medicine) บริบูรณ์การรับประทานยาอย่างต่อเนื่อง เช่นยาแก้ไข้ และสังเกตุอาการข้างเคียงของยา

E - สภาพแวดล้อมของการดูแล (environment) แนะนำและร่วมประเมินสภาพความพร้อม
และวางแผนกับผู้ป่วยและครอบครัวเมื่อกลับบ้าน เช่น การจัดเตรียมสภาพแวดล้อม สถานที่ ลักษณะเดิมอน
ห้องน้ำ ที่พักอาศัยความมีอากาศถ่ายเทสะดวก

T- วิธีการรักษา หัดถอดการที่จำเป็น (treatment) ผู้ป่วยจะญาติรับรู้และเข้าใจเป้าหมายในการรักษาโรคที่เป็นอยู่ และมีทักษะในการปฏิบัติตามแผนการรักษา การเฝ้าระวังสังเกตอาการที่ผิดปกติที่อาจจะเกิดขึ้น แนะนำการปฏิบัติตัว และหน่วยบริการ โทรศัพท์เยี่ยมบ้าน (telephone visit) หลังจากผู้ป่วย

จำนวน 1 เดือน เพื่อสอบถามผู้ป่วย และตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับ อาการผิดปกติทางระบบประสาท หลังผ่าตัด อาการที่ผิดปกติที่ต้องเริ่มมาพบแพทย์ก่อนวันนัด เช่น ปวดศีรษะมาก อาเจียน ชาซึมลง หรือแพลต่อตัว มีการบวมแดงมีสีสังคัดหลังผิดปกติออกจากบาดแผล

H - การดูแลสุขภาพองค์รวม (health) ผู้ป่วย และครอบครัวเข้าใจภาวะสุขภาพสามารถปรับวิธีการดำเนินชีวิตประจำวันได้เหมาะสม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไม่เครียด หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง ที่ควบคุมได้ เช่น การเลิกบุหรี่ การรับประทานอาหารไขมันต่ำควบคุมน้ำหนักตัว การป้องกันอาการห้องผูก การสั่งน้ำมูกแรง ๆ ในช่วงแรกเพราะจะเป็นการไปเพิ่มแรงดันในกะโหลกศีรษะให้สูงขึ้น การออกกำลังกายที่เหมาะสมและปลอดภัย เช่นการเดินออกกำลังกาย แต่ควรหลีกเลี่ยงการว่ายน้ำ ใน 1 เดือนแรกหรือการออกกำลังกายที่รบกวนแผลผ่าตัด

O - วิธีปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการมารับบริการ (out patient) แนะนำการมาตรวจตามนัด การยืนสิทธิ หรือในกรณีเกิดภาวะฉุกเฉิน เช่น ปวดศีรษะมาก อาเจียน ชาซึมลง หรือหมดสติ

วิธีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

วิธีการติดตามประเมินผลโดยการติดตามและประเมินผลตามตัวชี้วัดของหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B ทุกเดือน ตามตัวชี้วัด ได้แก่

1. การเกิดภาวะแทรกซ้อนจากความดันในกะโหลกศีรษะสูงหลังผ่าตัดใน 72 ชั่วโมงแรกหลังผ่าตัดของหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B เป็นอย่าง 0 %

ผลลัพธ์ การเกิดภาวะแทรกซ้อนจากความดันในกะโหลกศีรษะสูงหลังผ่าตัด ใน 72 ชั่วโมงแรกหลังผ่าตัดของหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B เท่ากับ 0 %

2. การเกิดภาวะซื้อกจาก การเสียเลือดหลังผ่าตัดเนื่องอก ของหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B เป็นอย่าง 0 %

ผลลัพธ์ การเกิดภาวะซื้อกจาก การเสียเลือดหลังผ่าตัดเนื่องอก ของหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B เท่ากับ 0 %

3. การเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด การติดเชื้อทางระบบประสาทของหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B เป็นอย่าง 0 %

ผลลัพธ์ การเกิดภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด การติดเชื้อทางระบบประสาทของหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B เท่ากับ 0 %

กรณีพบอุบัติการณ์ความคลาดเคลื่อนในการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วย ปฏิบัติงานนี้

1. พยาบาลวิชาชีพและพยาบาลร่วมกันทบทวนกระบวนการ วิเคราะห์สาเหตุ ของการเกิดอุบัติการณ์ความคลาดเคลื่อนและนำผลการวิเคราะห์มาวางแผนการดูแล เพื่อบังคับ การเกิดอุบัติการณ์ซ้ำ

2.ร่วมปะชุมกับทีมสหสาขาวิชาชีพ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากอุบัติการณ์ความเสี่ยงค่างๆ จรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงาน

จรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับพยาบาลเป็นการประมวลผลความประพฤติให้บุคคลในวิชาชีพ ยึดถือปฏิบัติสมาคมพยาบาลแห่งสหรัฐอเมริกา (The America Nurses Association: A.N.A.) ได้กำหนด สาระสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลไว้ดังนี้ (คัทลียา ศิริภัตราภูล แสงหลวง และอุตมรัตน์ สงวนศิริธรรม, 2563)

1. พยาบาลพึงให้บริการพยาบาลด้วยความเคารพในศักดิ์ศรี และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยไม่จำกัดในเรื่อง สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ คุณสมบัติเฉพาะกิจหรือสภาพปัจจัยทางด้านสุขภาพ อนามัยของผู้ป่วย
2. พยาบาลพึงเคารพสิทธิส่วนตัวของผู้ป่วย โดยรักษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยไว้เป็นความลับ
3. พยาบาลพึงให้การปกป้องคุ้มครองแก่ผู้ป่วย สังคม ในกรณีที่มีการให้บริการสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย ถูกกระทำที่อาจเกิดจากความไม่รู้ ขาดศีลธรรม จริยธรรม หรือการกระทำที่ผิดกฎหมายจากบุคคลหนึ่งบุคคลใด
4. พยาบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในการตัดสินใจและให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยแต่ละราย
5. พยาบาลพึงดำเนินไว้ซึ่งสมรรถนะในการปฏิบัติการพยาบาล
6. พยาบาลพึงตัดสินใจด้วยความรอบคอบถ้วนใจ ใช้ข้อมูลสมรรถนะและคุณสมบัติอื่น ๆ เป็นหลักในการขอคำปรึกษาหารือ ยอมรับในหน้าที่ความรับผิดชอบ รวมถึงการมอบหมายกิจกรรมการปฏิบัติการพยาบาลให้ผู้อื่นปฏิบัติ
7. พยาบาลพึงมีส่วนร่วมและสนับสนุนให้กิจกรรมการพัฒนาความรู้เชิงวิชาชีพ
8. พยาบาลพึงมีส่วนร่วมและสนับสนุนในการพัฒนาวิชาชีพและส่งเสริมนماตรฐานการปฏิบัติการพยาบาล
9. พยาบาลพึงมีส่วนร่วมในการที่จะกำหนดและดำเนินไว้ซึ่งสถานะภาพของการทำงาน ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติพยาบาลที่มีคุณภาพสูง
10. พยาบาลพึงมีส่วนร่วมในการปักป้อง คุ้มครอง สังคม จากการเสนอข้อมูลที่ผิด และดำเนินไว้ซึ่งความสามัคคีในวิชาชีพ
11. พยาบาลพึงร่วมมือและเป็นเครือข่ายกับสมาชิกด้านสุขภาพอนามัยและบุคคลอื่น ๆ ในสังคม เพื่อส่งเสริมชุมชนและสนับสนุนความต้องการด้านสุขภาพอนามัยของสังคม

สำหรับสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยได้กำหนดจารียาบรรณวิชาชีพของสมาคม พ.ศ.2528 มุ่งเน้นให้พยาบาลได้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยกำหนดเป็นความรับผิดชอบต่อประชาชน ต่อประเทศชาติ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพและต่องดังนี้

1. พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหา สุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน
2. พึงป้องกันภัยตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล
3. พึงตระหนักและถือปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
4. พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ
5. ให้เกียรติ เคารพให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น
6. เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ
7. พึ่งรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ
8. พึงอ่านวิเคราะห์ความต้องการให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติภารกิจอันชอบธรรม

บทที่ 5

ปัญหาอุปสรรค แนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะ

ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

จากการนำคู่มือการพยาบาลผู้ป่วยหลังผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (Meningioma) ใช้ในหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2562 พนบปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติคู่มือ ดังนี้

พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 2 ปี ขาดทักษะเรื่องการประเมินทางระบบประสาท (neurological assessment) การประเมินระดับการเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกตัว Glasgow coma scale (GCS) และการเฝ้าระวังอาการเตือนของภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง (early warning signs of increased intracranial pressure) ที่ถูกต้องและแม่นยำ ทำให้การประเมินอาการและภาวะแทรกซ้อนในการให้การพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) ไม่ถูกต้อง เป็นผลให้เกิดภาวะวิกฤตขึ้นได้ แนวทางแก้ไขและพัฒนา

1. จัดพยาบาลพี่เลี้ยง ให้คำแนะนำและช่วยเหลือพยาบาลที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 2 ปี
2. นิเทศการใช้คู่มือการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดโรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (Meningioma) แก่นบุคลากรทุกคนในหน่วยงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดอบรมพื้นฐานพยาบาลผู้ป่วยเนื้องอกสมองที่ได้รับการรักษาผ่าตัดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีทางการรักษาของแพทย์
2. ควรจัดสังบุคลากรพยาบาลไปศึกษาอบรมเฉพาะทางระบบประสาทและไขสันหลัง ให้มีปริมาณร้อยละ 40 ของบุคลากรในหน่วยงาน
3. ควรจัดทำตัวอย่างกรณีศึกษาผู้ป่วยแต่ละราย เพื่อนำไปใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย

บรรณานุกรม

ค้ทลียา ศิริกัตรกุร แสนหลวง และอุตมรัตน์ สงวนศิริธรรม (2563). การควบคุมการประกอบวิชาชีพ
การพยาบาลและการดูแลครรภ์: กฎหมายวิชาชีพและจรรยาบรรณพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่2.
สำนักพิมพ์โครงการตำราคณะพยาบาลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คณะแพทยศาสตร์วิชารพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทรราช (2563). **Vajira 2P Safety Goals**
มาตรฐานความสำคัญจำเป็นต่อความปลอดภัย. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

นัตรกนล ประจำบลากเพ็ญจันทร์. (2561). ภาวะความดันในกระเพาะตื้อระสูงในผู้ป่วยที่มีพยาธิสภาพ
ที่สมอง: มิติของการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์. วารสารสถาบันการพยาบาล. 33(2) 15-28.
นภสินธ์ เถกิงเดช. (2563). เมนิงจิโอม่า (Meningioma) เนื้องอกสมองสุดคลาสสิก. สีบคืน 14 ตุลาคม
พ.ศ.2563. จาก <https://www.ram-hosp.co.th>.

เยาวรัตน์ รุ่งสว่าง, ยุพารวรรณ ทองตะนุนาม. (2560). บทบาทของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยโรค
หลอดเลือดสมองป้องกัน. นนทบุรี: โครงการสวัสดิการวิชาการสถาบันพระบรมราชชนก.
วันเพ็ญ กิษฐ์ โภญาสกุล, นลินี พสุคันธกัค, และสายสมร บริสุทธิ์. (2558). แนวทางการพยาบาลผู้ป่วยโรค
หลอดเลือดสมอง สำหรับพยาบาลทั่วไป. กรุงเทพฯ: ธนาพรส.

สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล. (2561). เป้าหมายความปลอดภัยของผู้ป่วยของประเทศไทย พ.ศ.
2561 PatientSafty Goal : SIMPLE Thailand 2018. นนทบุรี : เพมสแอนด์ซัคเซสฟูล.

สถาบันประสាពวิทยา. (2557). แนวทางการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดเนื้องอกสมอง สำหรับพยาบาลทั่วไป
พ.ศ.2557. ธนาพรส.

สุวิภา นิตยางกูร. (2551). มาตรฐานการบริการพยาบาลผู้ป่วยหนัก. มาตรฐานการพยาบาลโรงพยาบาล
(ปรับปรุงครั้งที่2). พิมพ์ครั้งที่3. โรงพยาบาลสหเวช.
(ปรับปรุงครั้งที่2). พิมพ์ครั้งที่3. โรงพยาบาลสหเวช.

หอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B. (2563) สถิติประจำปีหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B. โรงพยาบาลวิชารพยาบาล
คณะแพทยศาสตร์วิชารพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทรราช.

Jeremy Ragland, Kiwon Lee. (2016). **Critical Care Management and Monitoring of Intracranial Pressure.** J Neurocrit care. 2016;9(2):105-112. Publication Date (Web): 2016 December 28
doi:<http://doi.org/10.18700/jnc.160101>

Kaye AH.(2001). **Brain Tumor: An Encyclopedia Approach,** 2nd, Churchill Livingstone, New York:205.

Teasdale G, Allen D, Brennan P, McElhinney E, Mackinnon L. (2014). **The Glasgow Coma Scale: an update after 40 years.** Nursing Times. 2014;110: 12-16

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma)

โรคเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma)

เนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง (meningioma) คือเนื้องอกที่อยู่ในอวัยวะที่หุ้มสมอง โดยเยื่อหุ้มสมองจะเป็นเนื้อเยื่อบาง ๆ ที่ห่อหุ้มภายนอกทุกส่วนของเนื้อสมอง และของไขสันหลัง ซึ่งอาจเกิดจากการเจริญเติบโตผิดปกติของเยื่อหุ้มสมองเอง หรือเกิดจากการแพร่กระจายของมะเร็งจากอวัยวะอื่น ๆ เช่น มะเร็งปอด มะเร็งเต้านม เป็นต้น ร้อยละ 80 เป็นเนื้องอกที่ไม่ใช่มะเร็ง/Benign tumor ร้อยละ 15-20 เป็นเนื้องอกที่อาจกลายเป็นมะเร็งได้ เรียกว่า Malignant potential tumor หรือ Atypical meningioma

สาเหตุ

เนื้องอกเยื่อหุ้มสมองส่วนใหญ่ไม่ทราบสาเหตุแน่ชัด แต่ก็มีปัจจัยเสี่ยงหลายอย่างที่ทำให้เกิดเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง เช่น กรรมพันธุ์ การสัมผัสรังสี การสัมผัสร้าเคมีบางชนิด หรือเป็นมะเร็งที่อวัยวะอื่น และแพร่กระจายไปสมอง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ที่อาจเกิดเนื้องอกเยื่อหุ้มสมองแต่ยังไม่มีการยืนยันที่ชัดเจน เช่นคลื่นรังสีจากการใช้โทรศัพท์มือถือ และการรับประทานน้ำตาลสังเคราะห์ (aspartame) สาเหตุอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง เช่น

1. การเจริญเติบโตของเซลล์ตัวอ่อน (embryonal cell) ของสมอง ซึ่งโดยปกติจะเจริญเป็นส่วนต่างๆ ของสมอง แต่มีเซลล์บางชนิดที่หลงเหลือค้างอยู่ และกลับเจริญเติบโตผิดปกติกลายเป็นเนื้องอกในระยะต่อมา การเจริญเติบโตนี้จะพบในเด็กเป็นส่วนใหญ่

2. ปัจจัยทางพันธุกรรม เนื้องอกสมองมีการถ่ายทอดทางพันธุกรรมอยู่ 3 ชนิด ซึ่งประกอบด้วยความผิดปกติทางพิวานัง ตา ระบบประสาท ได้แก่ 1) Neurofibromatosis 2) Tuberous sclerosis (Bourneville's disease) 3) Von-hippel-Lindau disease

พยาธิสภาพของเนื้องอกเยื่อหุ้มสมอง

พยาธิสภาพของเนื้องอกเยื่อหุ้มสมองสามารถดูดซับไนโตรเจนได้ 2 แนวทาง คือ การเปลี่ยนแปลงระดับโมเลกุลและผลกระทบจากเนื้องอก

1. การเปลี่ยนแปลงระดับโมเลกุล

เนื้องอกเยื่อหุ้มสมองสมองสามารถเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเซลล์ประสาทซึ่งมีขบวนการที่ซับซ้อนทำให้เกิดการกลายพันธุ์ ความผิดปกติระดับโมเลกุลนี้อาจเกิดจากเซลล์มีการหยุดการเจริญเติบโต (Tumor suppressor genes) หรือเกิดจากเซลล์ที่มีการสร้างมากผิดปกติทำให้เกิดมะเร็ง (Proto-oncogenes)

2. ผลกระทบจากเนื้องอก

เนื้องอกจะมีผลกระทบต่อสมองโดยตรง อาการแสดงขึ้นอยู่กับตำแหน่งขนาดของก้อนและการเกิดความดันในกะโหลกศีรษะสูง หากเป็นเนื้องอกชนิดที่เจริญเติบโตช้าอาจใช้เวลานานกว่าจะมีอาการของแรงดันในกะโหลกศีรษะสูง โดยเนื้องอกจะมีผลต่อสมองคือ ทำลายเนื้อสมอง กดเม็ดเนื้อสมอง กดทับประสาทสมอง เกิดภาวะสมองบวมและภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง เนื้องอกนี้อาจเนื้องอกกินพื้นที่ในกะโหลกศีรษะและภาวะน้ำคั่งในโพรงสมองจากการอุดกั้นทางเดินน้ำไขสันหลังหรือมีการ

สร้างน้ำในโพรงสมองมากเกิน (Choroid plexus papilloma) เกิดการเคลื่อนตัวของสมอง (Brain herniation) เนื่องจากสมองอาจกดทับหลอดเลือดดำทำให้สมองขาดเลือดไปเสี้ยง เกิดการผิดปกติทางระบบประสาท หากไม่รักษาจะเสียชีวิตในที่สุด นอกจากนี้เนื่องจากน้ำที่อุดตันทำให้สมองหดตัว กระตุ้นร่างกายให้ผลิตฮอร์โมนมากกว่าปกติ เช่น เนื้องอกต่อมใต้สมอง ทำให้เกิดอาการแสดงความผิดปกติของฮอร์โมน เช่นร่างกายเริ่มต้นโต ผิดปกติ และเนื้องอกที่ผิวสมองทำให้เกิดการซัก เป็นต้น

เกณฑ์การวินิจฉัย

1. การตรวจทางรังสี

1.1 การถ่ายภาพรังสีกระโหลก (Skull x-ray)

1.2 การนឹកសារបែរងសៀវភៅលួចត្រូវ (Cerebral angiogram) ជំនួយមិនីអូឡូដីនឹងបានប្រើបាយជាព័ត៌មានពីសារណ៍សៀវភៅលួចត្រូវ។ ក្នុងការប្រើបាយការណ៍សៀវភៅលួចត្រូវនេះ គឺជាប្រព័ន្ធដែលបានប្រើបាយក្នុងការបង្ហាញសារណ៍សៀវភៅលួចត្រូវដែលបានបង្ហាញឡើងជាអាជីវកម្ម។

1.3 การตรวจคอมพิวเตอร์สมอง (Computed Tomography brain) เป็นการถ่ายภาพสมองด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นการตรวจที่ให้รายละเอียดที่มากกว่าเอกซเรย์ธรรมดา สามารถเห็นรายละเอียดของกะโหลกศีรษะ เลือดออกในสมองและโพรงสมองได้

1.4 การตรวจด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (Magnetic Resonance Imagine: MRI) สามารถเห็นรายละเอียดของเนื้อสมองได้ดีกว่าการตรวจด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์สมอง ตรวจได้ทั้งเนื้อสมองหลอดเลือดสมอง แต่ค่าใช้จ่ายจะแพงกว่า

1.5 การถ่ายภาพสมองโดยฟแมรีไอ (Functional Magnetic Resonance Imaging หรือ FMRI) มีหลักการทำงานคล้ายๆเครื่อง MRI โดย FMRI จะได้ภาพที่แสดงได้ทั้งภาพทางกายวิภาคและการทำงาน (Function) ของระบบประสาทในสมอง ณ เวลาจริง (Real-time) ได้ ใช้สำหรับสแกนสมองและวัดการเปลี่ยนแปลงของกระแสเลือดที่ไหลเวียนเข้าสู่สมอง และสามารถบอกได้ว่าสมองเปลี่ยนแปลงการทำงานไปอย่างไรบ้าง เมื่อร่างกายทำการกิจกรรมบางชนิด เช่น พูด หรืออ่าน โดยเน้นส่วนของสมองบริเวณที่ทำงานอยู่เมื่อบอกคุณผู้นั้นมองภาพต่าง ๆ

2. การตรวจชิ้นเนื้อ (Biopsy) นายถึง การผ่าตัดชิ้นเนื้อเพื่อนำไปตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการด้วยกล้องจุลทรรศน์ เพื่อค้นหาความผิดปกติของชิ้นเนื้อนั้น ๆ เช่น ชิ้นเนื้อที่ส่งตรวจเป็นเยื่อคลื่นสมองชนิดใด เป็นมะเร็งหรือไม่ เป็นดัน

การและอาการแสดงของเนองอกสมอง

อาการและอาการแสดงของเนื้องอกสมองขึ้นอยู่กับตำแหน่งและขนาดของเนื้องอก แบ่งเป็นอาการทั่วไปและการเฉพาะตำแหน่ง ดังนี้

อาการทั่วไป

1. ปวดศีรษะ (Headache) อาการปวดศีรษะมักเป็นอาการเริ่มต้นของเนื้องอกสมอง อาการมักเป็น ๆ หาย ๆ โดยเพิ่มระดับความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนใหญ่อาการมักเกิดตอนเช้าหลังตื่นนอน

2. คลื่นไส้ อาเจียน (Nausea & vomiting) อาการอาเจียนบ่งชี้ถึงภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูง มักมีอาการในตอนเช้า ไม่สัมพันธ์กับมื้ออาหารและมีอาการอาเจียนพุ่ง (Projectile) สาเหตุอาจเกิดเนื่องจากศูนย์ความคุมการอาเจียนที่อยู่บริเวณ medulla อุกกระตันโดยตรง

3. ระดับความรู้สึกตัวเปลี่ยนแปลง ในระยะเริ่มต้นระดับความรู้สึกตัวอาจไม่เปลี่ยนแปลงชัดเจน ต่อมาเมื่อเนื้องอกโตขึ้นจะทำให้ระดับความรู้สึกตัวค่อย ๆ เปลี่ยน เช่น มีอาการสับสนกระสับกระส่าย ซึมลงและไม่รู้สึกตัว

4. ชัก (Seizure) อาการชักพบได้ประมาณร้อยละ 30 ของผู้ป่วยเนื้องอกสมอง

อาการเฉพาะตำแหน่ง

ผู้ป่วยเนื้องอกสมองอาจมีอาการต่าง ๆ เนพาะตำแหน่งของสมองแต่ละส่วน

Frontal Lobe มีความผิดปกติของพฤติกรรม การพูด การเคลื่อนไหวเทาบ័ណ្ឌญาณเจ้าระยำ และอารมณ์

Temporal Lobe มีความผิดปกติของการรับกลิ่น การได้ยิน

Parietal Lobe มีความผิดปกติของการรับความรู้สึกสัมผัส ความเจ็บปวด การรับรส การใช้ถ้อยคำ

Occipital Lobe มีความผิดปกติเกี่ยวกับการมองเห็น การรับภาพ

Cerebellar สมองน้อย เดินเซ หงิกของตรงหน้าหลาบครึ้งซึ่งขึ้นอยู่กับ มีเสียงดังในหู วิงเวียน บ้านหมูน

Brain stem อาเจียน กลืนลำบาก หน้าเป็นอันพาดข้างเดียวหรือทั้ง 2 ข้าง มองตาขึ้นทั้งบนไม่ได้ รูม่านตาเล็ก

Ventricle โพรงสมอง มีภาวะความดันในกะโหลกศีรษะสูงขึ้น บีบเส้นประสาทมาก

Pituitary ต่อมใต้สมอง การเจริญเติบโตของร่างกายผิดปกติ การมองเห็นเบี้ยว ตามัว มีน้ำนมไหล บีบเส้นประสาทมาก ประจำเดือนขาด มีความผิดปกติของฮอร์โมน

การรักษา

การรักษาในกรณีเนื้องอกของเยื่อหุ้มสมอง (Meningioma) สามารถรักษาให้หายได้โดยการผ่าตัด เอาเนื้องอกออกให้หมด สำหรับรายที่ผ่าตัดออกบางส่วน อาจรักษาร่วมกับการฉายแสง (สถาบันประเทศไทย, 2557)

การพยาบาล

การพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดเนื้องอกของเยื่อหุ้มสมอง (Meningioma) แบ่งได้ดังนี้ (เอกสารนี้ รุ่งสว่าง และบุพารธรรม ทองตะนุนาม, 2560)

การพยาบาลผ่าตัด

1. การเตรียมค้านร่างกาย ได้แก่ ดูแลความสะอาดร่างกาย งดน้ำดื่มน้ำทุกชนิด ใส่สายสวน ปัสสาวะ เตรียมผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ ได้แก่ การตรวจเลือด ของเลือด ส่วนประกอบของเลือด เตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์และเอกสาร ได้แก่ ใบยินยอมการผ่าตัด ยาและเวชภัณฑ์ตามแผนการรักษา การบันทึกสัญญาณชีพ และอาการทางระบบประสาท

2. การเตรียมด้านจิตใจ อบรมให้ผู้ป่วยและญาติทราบถึงวิธีการและขั้นตอนการผ่าตัด สภาพหลัง ผ่าตัด เช่น การมีแพลผ่าตัดที่ศีรษะ การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ การคลายstan เป็นสภาวะ การใส่สาย ระบายน้ำกระเพาะอาหาร การใส่ท่อช่วยหายใจ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวก่อนและหลังผ่าตัด เพื่อป้องการโรคแทรกซ้อน และเปิดโอกาสให้ชักดามข้อสงสัย เพื่อให้คลายความวิตกกังวล

การพยาบาลหลังผ่าตัด

การพยาบาลหลังผ่าตัดระยะวิกฤต (24 ชั่วโมงแรกหลังผ่าตัด) มีดังนี้

1. ตรวจสอบสัญญาณชีพ ประเมินอาการทางระบบประสาทและค่าปริมาณออกซิเจน ทุก 15 นาที 4 ครั้ง ทุก 30 นาที 2 ครั้ง หลังจากนั้นทุก 1 ชั่วโมง โดยความต้องในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพของ ผู้ป่วย จนกว่าจะคงที่

2. การประเมินระดับการเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกตัว โดยใช้ Glasgow coma scale (GCS) มี คะแนนรวม (score) 15 คะแนน

3. ประเมินอาการและการแสดงของภาวะความดันในกะ โลกลศีรษะสูง ปวดศีรษะ อาเจียน ตาพร่ามัว เห็นภาพซ้อนซัก เกร็ง กระตุก รูปแบบการหายใจที่ผิดปกติ เช่น ช้าและตื้น ไม่นอนทันบริเวณ แพลผ่าตัด กรณีหลังผ่าตัดในบางรายที่มีการใส่สายระบายน้ำไขสันหลังออกจากโพรงสมอง (external ventricular drainage หรือ EVD) ต้องระดับอุดหมายหรืออุดโถง ของสาย ventriculostomy อยู่เหนือรูช่อง 10-15 เซนติเมตร ตามแผนการรักษา (เมื่อผู้ป่วยอยู่ในท่าศีรษะสูง 30 องศา) ประเมินการทำงานของ EVD โดย การสังเกตการกระเพื่อมขึ้นลง (fluctuation) ของCSF ในสายของระบบอย่างสม่ำเสมอ ไม่ให้สายหักพับอ

4. การเฝ้าระวังอาการเตือนของการความดันในกะ โลกลศีรษะสูง (early warning signs of increased intracranial pressure) และรายงานแพทย์ทันทีในกรณีพบอาการ (วันเพญ และคณะ, 2558) ดังนี้

- คะแนนระดับความรู้สึกตัวลดลงมากกว่าหรือเท่ากับ 2 คะแนน
- สับสน กระสับกระส่าย ไม่รับรู้วัน เวลา สถานที่ บุคคล หรือมีอาการง่วงซึม
- แขนขาอ่อนแรงแยกจากเดิมตั้งแต่ 1 grade มีอาการตาพร่ามัว อาการพูดลำบาก
- ขนาดของ pupil ที่เปลี่ยนแปลง 2 ข้างต่างกันเกิน 1 มิลลิเมตร ไม่มีปฏิกิริยาต่อแสง

- ปัจคีรณะมากขึ้น รับประทานยาแก้ปวดแล้วอาการไม่ทุเลา
- ค่า ICP ≥ 20 มิลลิเมตรปอร์ต (กรณีมี ICP monitor)

5. ประเมินอาการและอาการแสดงของภาวะพร่องออกซิเจน ประเมินการหายใจ การเคลื่อนไหวของทรวงอก ลักษณะการหายใจ รูปแบบการหายใจ และจังหวะการหายใจ เพื่อประเมินภาวะพร่องออกซิเจน

6. ประเมินภาวะซื้อขายจากการเสียเลือด สังเกตุและบันทึกลักษณะแพลงที่คีรณะและ ท่อระบายน้ำทึบจำนวนเลือดจากท่อระบายน้ำพบร่วมมากกว่า 200 มิลลิลิตร/ชั่วโมงหรือหากพบร่วม มีการไหลของน้ำไขสันหลังให้รายงานแพทย์ทันที

7. ประเมินภาวะสมดุลของน้ำและเกลือแร่ บันทึกสารน้ำเข้า – ออก จากร่างกาย

8. ประเมินความปวดซึ่งสัมพันธ์กับการบาดเจ็บจากแพลงผ่าตัด วางแผนให้การพยาบาล เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนผู้ป่วย ให้ยาแก้ปวดตามแผนการรักษา

การพยาบาลหลังผ่าตัดเมื่อพ้นระยะวิกฤต ประกอบด้วย การประเมินสภาพผู้ป่วย ดังนี้

1. ตรวจสอบสัญญาณชีพ ประเมินอาการทางระบบประสาท ทุก 4 ชั่วโมง ตามอาการผู้ป่วย จนกว่าจะคงที่

2. ประเมินอาการและอาการแสดงของภาวะความดันในกะ โอลกศีรษะสูง

3. ประเมินแพลงผ่าตัดมีลักษณะ ปวด บวม แดงร้อน หรือมีหนองซึมออกมากหรือไม่ กิจกรรมทางการพยาบาล มีดังนี้

1. กิจกรรมการพยาบาลในการป้องกันภาวะความดันในกะ โอลกศีรษะสูง

1.1 ตรวจสอบสัญญาณชีพ ประเมินอาการทางระบบประสาท ทุก 4 ชั่วโมง ตามอาการผู้ป่วย จนกว่าจะคงที่

1.2 ประเมินอาการและอาการแสดงของภาวะความดันในกะ โอลกศีรษะสูง

1.3 ปรับหัวเตียงสูงหรือจัดให้ผู้ป่วยนอนศีรษะสูงประมาณ 30 องศา เพื่อให้การไหลเวียนของเลือดดำเนินไปได้ดีขึ้น ไม่เกิดการคั่งในสมอง

1.4 ประเมินและบริหารจัดการความปวด

1.5 ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับยาและสารน้ำตามแผนการรักษา บันทึกสารน้ำเข้าและออกทุก 8 ชั่วโมงหรือตามแผนการรักษา

1.6 อธิบายให้ผู้ป่วยด้วยกิจกรรมที่มีผลต่อ Valsalva's maneuver เช่นการไอจามแรง ๆ เมื่อจาระ เป็นต้น

2. กิจกรรมการพยาบาลในการป้องกันอุบัติเหตุจากการซัก เกริ่ง กระตุก

2.1 เตรียมอุปกรณ์สำหรับดูแลช่วยเหลือผู้ป่วย ได้แก่ เครื่องดูดเสมหะและ ออกซิเจน

2.2 กรณีที่ผู้ป่วยซัก จัดทำให้ผู้ป่วยนอนตะแคงหน้าไปด้านที่ไม่มีแพลต์ตัด ดูแลทางเดินหายใจให้โล่ง ได้รับออกซิเจนอย่างเพียงพอ ยกที่กันเตียงขึ้น ใช้หมอนกันเพื่อบังกันการบาดเจ็บของร่างกาย ไม่จัดอาหารไกรและใส่สิ่งของในปาก ไม่ผูกยืด สังเกตและบันทึกลักษณะการชัก ระยะเวลา ความถี่ ระดับความรุ้สึกตัว พร้อมรายงานแพทย์

2.3 ตรวจวัดและบันทึกสัญญาณชีพ และอาการทางระบบประสาท

2.4 ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับยา กันชักตามแผนการรักษา และสังเกตอาการข้างเคียงของยา

3.ผู้ป่วยมีโอกาสเกิดการติดเชื้อระบบต่างๆ

3.1 ล้างมือทุกครั้งก่อนและหลังให้การพยาบาล

3.2 วัดและบันทึกอุณหภูมิในร่างกายทุก 4 ชั่วโมง

3.3 สังเกตและบันทึกลักษณะปริมาณ ตี กลิ่นของสิ่งคัดหลังจากแพลต์ตัดและน้ำไขสันหลัง

3.4 ดูแลให้แพลต์ตัดและผ้าปิดแพลต์แห้งสะอาดอยู่เสมอ ถ้าพบแพลต์มีสิ่งคัดหลังซึ่นมากให้รายงานแพทย์

3.5 ดูแลให้การให้เหลืองท่อระบายน้ำต่างๆอยู่ในระบบปิด และไม่มีการหัก พับ งอ

3.6 สังเกตอาการ และอาการแสดงของการติดเชื้อที่แพลต์ตัดบริเวณศีรษะ ได้แก่ ปวด บวม แดง ร้อน มีสิ่งคัดหลังที่พิคป็อกติ เช่นหนอง น้ำหล่อสมองและไขสันหลัง หากพบอุกมาทางบากแพลต์ จะเป็นโอกาสให้เกิดการติดเชื้อภายในสมอง

3.7 ให้ยาปฏิชีวนะตามแผนการรักษา และสังเกตอาการข้างเคียง

3.8 ติดตามและรายงานผลเพาะเชื้อสิ่งคัดหลังจากแพลต์ เสมือน น้ำไขสันหลัง บีสสาวะตามแผนการรักษา

4.กิจกรรมเพื่อบังกันภาวะทุพโภชนาการ

4.1 ประเมินภาวะทุพโภชนาการร่วมกับสาขาวิชาชีพ

4.2 ประเมินการทำงานของลำไส้

4.3 ดูแลให้ได้รับอาหารครบ 5 หมู่ ตามหลักโภชนาการ

4.4 แนะนำให้ผู้ติดเชื้ออาหารที่ผู้ป่วยชอบ ที่ไม่ขัดแผนการรักษา

4.5 ติดตามผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ

5.กิจกรรมส่งเสริมค่านิจิตใจ

5.1 ประสานให้ผู้ป่วยและญาติ พบแพทย์ เพื่อรับฟังการคำนินของโรค และแผนการรักษา

5.2 ให้การพยาบาลอย่างนุ่มนวล ให้กำลังใจ

5.3 ช่วยเหลือประคบประคองค่านิจิตใจแก่ครอบครัวผู้ป่วย

5.4 เปิดโอกาสให้ผู้ป่วยและครอบครัวได้ใช้สิ่งของหนี่งทางจิตใจ ตามความต้องการอย่างเหมาะสม

การพยาบาลระยะพักฟื้นและการฟื้นฟู

1. การป้องกันไม่ให้เกิดภาวะแทรกซ้อนเกิดขึ้น โดยการช่วยออกกำลังกายแขนและขา การฝึกหัดให้ลูกจากเดียง สนับสนุนให้ผู้ป่วยช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุดเท่าที่ผู้ป่วยจะสามารถทำได้ และแจ้งให้ผู้ป่วยทราบถึงความสำคัญของการปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์และพยาบาล เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด

2. การวางแผนการจ้าน่าย การสอนและทบทวนการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยเกี่ยวกับ

4.1 การรับประทานอาหาร

4.2 การออกกำลังกาย

4.3 การดูแลแผล

4.4 การสังเกตอาการผิดปกติที่ต้องมาพบแพทย์ก่อนนัด

4.5 การรับประทานยา

เอกสารอ้างอิง

เยาวรัตน์ รุ่งสว่าง, ยุพารวรรณ ทองตะนุนาม. (2560). บทบาทของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองปัจจุบัน. นนทบุรี: โครงการสวัสดิการวิชาการ สถาบันพระบรมราชชนก.
วันเพ็ญ กิจุ โภญาสกุล, นдинี พสุกันธรักษ์, และสายสมร บริสุทธิ์. (2558). แนวทางการพยาบาลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง สำหรับพยาบาลทั่วไป. กรุงเทพฯ: นานาพรส.
สถาบันประเทศไทย. (2557). แนวทางการพยาบาลผู้ป่วยฝ่าตัดเนื้องอกสมอง สำหรับพยาบาลทั่วไป พ.ศ.2557. นานาพรส.

ภาคผนวก ๖

Neurological sing Record

ภาคผนวก ค

แบบประเมินระดับการเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกตัว

แบบประเมินระดับการเปลี่ยนแปลงของความรู้สึกตัว (Teasdale et al., 2014) โดยใช้ Glasgow coma scale (GCS) มีคะแนนรวม (score) สูงสุด = 15 ประกอบด้วย

การลืมตา (eye opening = E)

● ลืมตาได้เอง (Spontaneous opening)	4	คะแนน
● ลืมตามีอิริยาบถ (To speech)	3	คะแนน
● ลืมตามีอิริยาบถ (To pain)	2	คะแนน
● ไม่ลืมตาเลย (None)	1	คะแนน

หมายเหตุ : ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่ลืมตานี้องจากตากวนปิด ไม่ต้องพยาบาลเปิดตรวจ ให้เขียน C (Close) ลงในช่องคะแนน

ความสามารถในการสื่อภาษาที่ดีที่สุด (Best verbal response = V)

● พูดคุยกู้ได้ไม่สับสน (Oriented)	5	คะแนน
● พูดคุยกู้ได้แต่สับสน (Confused)	4	คะแนน
● พูดเป็นคำๆ (Inappropriate words)	3	คะแนน
● ส่งเสียงไม่เป็นคำพูด (Incomprehensible sounds)	2	คะแนน
● ไม่ออกรส่ายเลย (None)	1	คะแนน

หมายเหตุ : ในผู้ป่วยที่ใส่ท่อหอลอดลมให้บันทึก T ในช่องคะแนน

ความสามารถในการเคลื่อนไหวที่ดีที่สุด (Best motor response = M)

● ทำตามคำสั่ง (Obey commands)	6	คะแนน
● ทราบตำแหน่งที่เจ็บ (Purposful movement or localizes pain)	5	คะแนน
● ซักแขน ขาหนี มีอิริยาบถ (Withdraws to pain / non-purposeful)	4	คะแนน
● แบบงอเท้าหาตัวเมื่อเจ็บ (Flexion to pain / decorticate response)	3	คะแนน
● แบบเหยียดเกร็งเมื่อเจ็บ (Extension to pain / decerebrate response)	2	คะแนน
● ไม่มีการเคลื่อนไหว (No response)	1	คะแนน

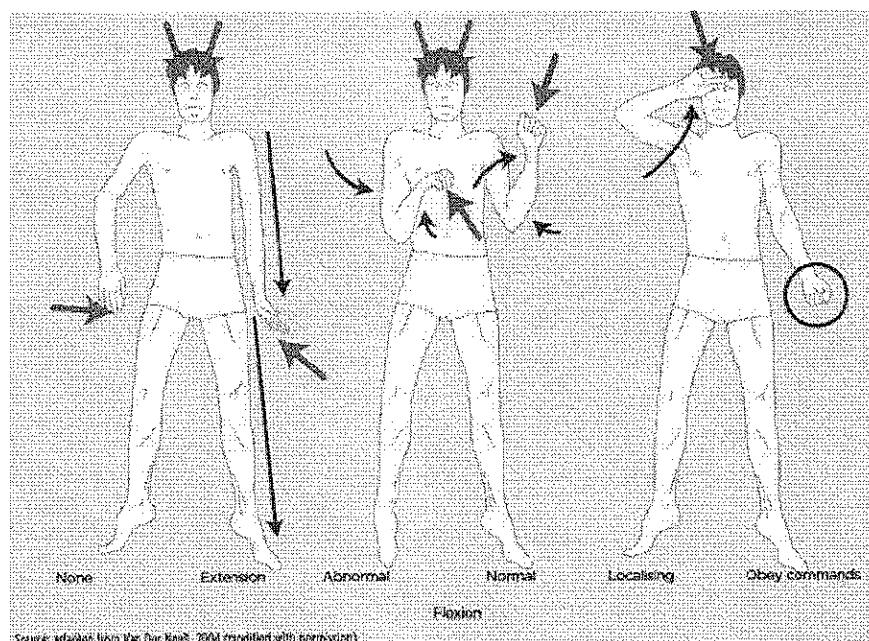
หมายเหตุ :

- 1) การประเมินการทำตามคำสั่งควรทำการตรวจเมื่อผู้ป่วยตื่นแล้ว
- 2) การประเมินการทราบตำแหน่งที่เจ็บถ้าผู้ป่วยเป็นอัมพาตครึ่งซีกควรกระตุ้นซีกที่เป็นอัมพาตเพื่อจะได้สังเกตดูการเคลื่อนไหวของแขนขาข้างที่ดีได้ชัดเจน

3) Decorticate response ผู้ป่วยจะงอแขนเกร็งเมื่อกระตุนด้วยความเจ็บปวด การเกร็งของแขนจะงอบริเวณข้อศอก ข้อมืองอเข้าหาตัวและนิ้วมือกำลังบนหัวแม่มือ แสดงว่ารอยโรคอยู่สูงกว่าใน brain stem เท่านั้น midbrain

4) Decerebrate response ให้ 2 คะแนนเมื่อกระตุนด้วยความเจ็บปวด ผู้ป่วยจะเกร็งแขนแบบเข้าหาลำตัว ข้อศอกเหยียด เกร็งซิดลำตัว ข้อไหหลบมุนเข้าหาลำตัว ข้อมือหันออกจากลำตัว นิ้วมือกำลังบนหัวแม่มือ แสดงว่ารอยโรคอยู่ ในระดับ brain stem ได้ midbrain

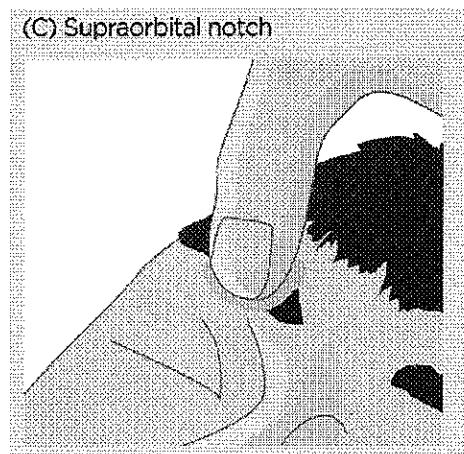
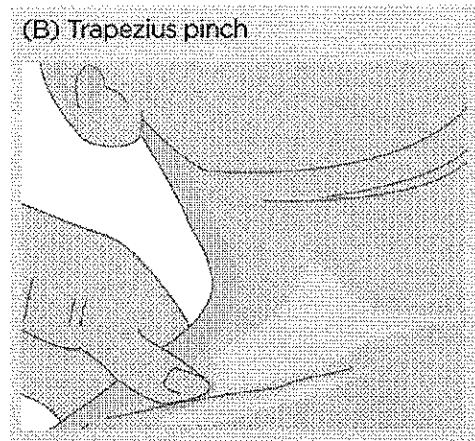
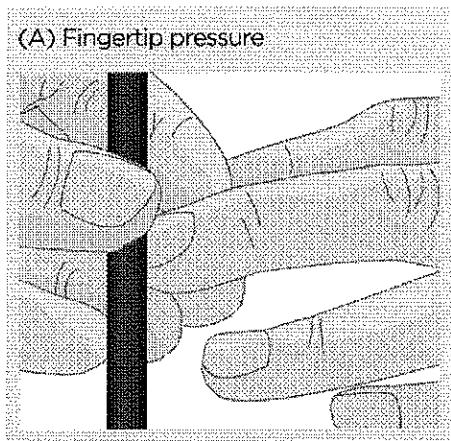
5) การบันทึกจะใช้การตอบสนองที่ดีที่สุดในแต่ละด้าน แม้ว่าผู้ป่วยจะตอบสนองเพียงข้างเดียว เช่น ผู้ป่วยมีแขนขวาเหยียดเกร็งเมื่อกระตุนด้วยความเจ็บปวด แต่สามารถยกมือช้ำยขึ้นมาบริเวณที่ถูกทำให้เจ็บได้ การบันทึกการเคลื่อนไหวที่ดีที่สุด คือ 3 คะแนน ไม่ใช่ 2 คะแนน เป็นต้น

ภาพแสดง Motor responses in Glasgow coma scale

ที่มา : www.nursingtimes.net/ / Vol 110 No 42 / Nursing Times 15.10.14

การประเมินความเจ็บปวด

ภาพแสดง การประเมินความเจ็บปวด

ที่มา : www.nursingtimes.net / Vol 110 No 42 / Nursing Times 15.10.14

ข้อควรจำ : การประเมิน GCS ต้องทำหลังจาก resuscitate และเท่านั้น (post-resuscitation GCS)
ซึ่งจะเป็นคะแนนที่ถูกต้องและสามารถใช้ในการวางแผนการรักษาและนักพยากรณ์ของ
โรคได้แม่นยำ

ภาคผนวก ๔
ใบตรวจร่างกายทางระบบประสาท

แบบแพทย์ทางการรัฐวิธีรพยาบาล มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร					
601 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110 โทร/Fax 0-2344-3000 โทร 0-2741-4355					
ใบตรวจสอบการตรวจประเมินผล					
ใบตรวจร่างกายครั้งที่ 1/2					
ชื่อ - สก.	BIE	H.N.	A.N.	ผู้ดูแล	Ward
<ul style="list-style-type: none"> ● Consciousness <ul style="list-style-type: none"> - Level of consciousness E M V - Content of consciousness ● Eye <ul style="list-style-type: none"> CN 1 CN 2 - Pupil <ul style="list-style-type: none"> - Visual acuity - Visual field fundoscope CN 3, 4, 5 CN 5 CN 7 CN 8 Cn 9-10 Cn 11 CN 12 ● Motor <ul style="list-style-type: none"> Muscle volume Muscle tone Muscle power Deltoid Biceps Bachioradialis Tibias Wrist flexor Wrist extensor Hand grip Quadriceps Hamstring TA GHL LST/STOMACH 					
ลงชื่อผู้ตรวจ					
ลงชื่อผู้รับผล					

แบบทดสอบทางการแพทย์ นพภวิทยาลัยกรุงเทพฯ พยาบาล						
661 ถนนรามคำแหง แขวงจตุจักร กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ 0-2244-3000 โทรสาร 0-2244-4000						
ใบตรวจร่างกายและประบന্ধสัมภาษณ์						
๑๙. สกัด	๒๐. H.N.	๒๑. A.N.	๒๒. Ward	๒๓. หัว		
- Sensory	- pain & temp.		- proprioception			
● Reflex : Deep tendon reflex - Diceps jerk - Triceps jerk - Brachioradialis jerk - Knee jerk - Ankle jerk - Babinski's Sign Other _____						
● Cerebellar sign - F-N test - Romberg test - Other _____						
● Meningeal sign - Kernig's sign - Brudzinski's sign - Other _____						
● Miscellaneous - Other _____						
ผลการตรวจ ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ แย่ ☐ แย่มาก						
หมายเหตุ _____						

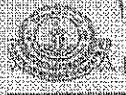
ภาคผนวก ช
แบบบันทึกการเตรียมผ้าตัด

ภาคผนวก ฉบับ

แบบบันทึกข้อความรับการผ่าตัดหรือทำหัตถการ

ภาคผนวก ช

Intensive care Unit Report

Intensive Care Unit Report

Years..... Name..... Examiners..... Age.....

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4530 or via email at mhwang@uiowa.edu.

Visual Signs & Other **Patient Intake** **Child Outputs**

MANUFACTURED BY

ภาคผนวก ๔

ใบวางแผนการจำหน่าย Discharge plan

ภาคพนวก ๘
หนังสือรับรองใช้คู่มือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ (หัวหน้าศูนย์ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ) ศูนย์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (มหาฯ ภาคเหนือ)

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เรื่อง ขอให้รับรองผลการใช้งานจริงๆ งานค่าวีโอปีกิจเดือนไปในนามงานทดสอบป้องกันไฟฟ้ารัตน์ ก.บ.

เรียน หัวหน้ากองฝ่ายเพชรรัตน์ ๙๘

เนื่องจากข้าพเจ้าจ้างสาวกท่านนิชชู แก้วกอกรหรรพ์ พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ เลขที่ ๙๖๘๗๓๖ ปฏิบัติตามหน้าผู้ป่วยเพื่อรักษา ๗๘ ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลคลินิกพยาบาล คอมมูเนชันส์ วิชารพยานาถ ได้ฉัดกำมือบนบุษพิตาง คุณมือการดูแลผู้ป่วยหลังผ่าตัด Meningioma โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ เมินแนวทางในการดูแลผู้ป่วยหลังผ่าตัด Meningioma ในห้องผู้ป่วยวิชาชีพให้กับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน ในห้องผู้ป่วยเพื่อรักษา ๗๘ ดังนี้คร่าวๆ ๑. ถุงแก้วพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๐ เป็นต้นมา และในขณะนี้นั้นใช้ศูนย์ปฏิบัติงาน นี้อยู่ เพื่อให้สามารถดูแลผู้รับผิดชอบและให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง ดูปะได้รับการดูแลตามแนวทาง การดูแลผู้ป่วยหลังผ่าตัด Meningioma ในเกียรติอันควรจากภาระแพทย์ซึ่งอนุญาตให้

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความประ拯救ขอคำปรบรองว่า คู่มือการปฏิบัติงานลังกลำกันได้บำบัดรักษา

จังหวัดเชียงใหม่เพื่อโปรดพิจารณา

www.mechanicspage.com

(นางสาวกัลยานิษฐ์ แก้วกองทรัพย์)

พยานารวิชาชีพปฎิบัติการ

ด้วยการพยาบาล โรงพยาบาลสุรินทร์บำบัด

ศูนย์แพทยศาสตร์ร่วมชีรพยาบาล

Swedenia mormon

దేవాలి దుర్గులు 110 గొండు
కోట్లు లుమ్పులు కెల్లా వెంగులు
మిస్తులు లుచ్చులు మిస్తులు
ఎంబులు లుచ్చులు మిస్తులు

卷之三

Mr. Mason

แบบจำลอง

०५/८५ विभागीय संस्करण

ສັນຕະພາບ ຈີ້ກົມ (ບານສາງຈັນທານ ຈິນරາງຄ) ທະຍາບາດສົງລາຍງານ ຫຼາຍໜາກສົງລາຍງານ

กุ้งแม่น้ำ กะปิ

Mr. S.

၁၀၂၈

ପାଠ୍ୟ ମେଳି ଲେଖନ

ភាគុណវក លូ
ប្រវត្តិផ្លើយន

ประวัติผู้เขียน

1. ชื่อ - สกุล

(ภาษาไทย) นางสาวภัทรนิษฐ์ แก้วกองทรัพย์

(ภาษาอังกฤษ) Miss Pattaranit Kaewkongsup

2. ตำแหน่งปัจจุบัน

พยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการ คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล

มหาวิทยาลัยนวมินทราราช

3. สถานที่ทำงาน ห้องตรวจคัดกรอง คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราราช

4. ประวัติการศึกษา

- ปริญญาตรี คณะพยาบาลศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำเนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา ปี พ.ศ. 2546
- หลักสูตรการพยาบาลเฉพาะทางสาขาวิชาการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต ฝ่ายการพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ปี พ.ศ. 2557

5. ประสบการณ์การทำงาน

- พยาบาลวิชาชีพประจำหอผู้ป่วยเพชรรัตน์ 7B
- พยาบาลวิชาชีพประจำห้องตรวจคัดกรอง